

Arrest

nr. 272 106 van 28 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. HARDY en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tirana (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. In 1990 was u betrokken bij de oprichting van de Democratische Partij in Albanië. In 1992 opende u de eerste discotheek in Tirana. Er waren veel problemen in uw zaak. Zo werd u enkele jaren na de opening van uw zaak met een mes verwond door Dashamir G. (...). U diende tegen hem evenwel geen klacht in. Ook met andere klanten had u problemen. In 1994 begon u te werken voor de Amerikaanse ambassade in Tirana. In datzelfde jaar kreeg u van Amet R. (...), uw jeugdvriend en destijds de directeur van het politiedirectoraat van Tirana, de vraag om op zoek te gaan naar Altin I. (...), een man die door de autoriteiten gezocht werd omdat hij achttien moorden gepleegd zou hebben. U vond Altin en deze werd gearresteerd. Omdat Altin psychische problemen had werd hij na enkele maanden al vrijgelaten, mede door toedoen van zijn broer, Arben I. (...), die actief was voor de Socialistische Partij van Albanië en een

machtig man was. Hij zorgde ervoor dat er iemand anders aangehouden en veroordeeld werd voor de moorden die Altin gepleegd had.

In maart of april 1997 werd u in België gearresteerd omdat u iemand ontvoerd had. Er werd u een gevangenisstraf van acht jaar opgelegd. Uw echtgenote L.K. (...) (O.V. X) verhuisde naar België om dichterbij u te zijn. Op 7 juli 1998 verzocht zij om internationale bescherming in België en op 3 december 1998 beviel zij van jullie dochter O. (...). In het kader van haar verzoek werd door het Commissariaat-generaal op 22 juni 1999 een weigeringsbeslissing genomen. Na vier jaar opsluiting, in april 2001, werd u vrijgelaten uit de gevangenis en keerde u terug naar Albanië. In 2002 werd u gerekruteerd door de Albanese geheime dienst. Maksim F. (...), de algemeen directeur, wist van uw verleden bij de Amerikaanse ambassade en wilde u absoluut inlijven. U hield zich voornamelijk bezig met de zoektocht naar een terroristische groepering, naar personen die zich bezighielden met drugshandel en Albanen die internationaal geseind stonden en die zich schuilhielden in Nederland of in een ander Europees land.

In 2003 werd u in Turkije gearresteerd op vraag van de Belgische justitie. Na vijf en een halve maand werd u overgebracht naar België. Hier werd u vijf dagen na uw aankomst onschuldig verklaard en opnieuw in vrijheid gesteld. In diezelfde periode was Arben I. (...) viceminister van Binnenlandse Zaken in Albanië. Hij was de machtigste man binnen de Albanese politie. Hij vroeg aan Amet R. (...) wie zijn broer Altin in 1994 gevonden had. Amet gaf Arben uw naam. In 2005 ging u naar de rechtbank omdat er in uw discotheek een incident had plaatsgevonden en u als eigenaar van de zaak wilde weten wat er precies gebeurd was. U was net door de toegangscontrole toen u werd teruggeroepen door de dienstdoende politieagent. Er ontstond tumult. De agent trok zijn wapen en schoot in de lucht. Het speciale interventieteam snelde toe en u werd gearresteerd. Diezelfde dag werd u in uw cel mishandeld door verschillende politieagenten. U werd later veroordeeld voor illegaal wapenbezit tot een gevangenisstraf van vijf jaar. Uw arrestatie en uw veroordeling was echter opgezet door Arben I. (...) en de toenmalige procureur, Dhori S. (...). Wegens een amnestiemaatregel kwam u in 2007 vrij uit de gevangenis. U sprak na uw vrijlating met uw chef van de geheime dienst. Deze stelde voor om u in het buitenland te laten werken. In juli of augustus 2007 verliet u Albanië definitief. U kwam naar België, waar u een maand bij uw echtgenote en uw dochter verbleef. Nadien reisde u door naar Nederland. Hier infiltreerde u als geheim agent van de Albanese staat in een groep terroristen. Deze waren een aanslag op een lijnvlucht van Schiphol naar Detroit aan het voorbereiden. U maakte deze informatie over aan Jan, de hoogste functionaris binnen de Nederlandse geheime dienst. Op 8 december 2008 werd u echter gearresteerd door de Nederlandse autoriteiten op verdenking van de moord op een man met de familienaam V. (...). Ofschoon u ontkende deze moord gepleegd te hebben, belandde u in de gevangenis en werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf jaar.

Op kerstdag 2009 werd er daadwerkelijk een aanslag verijdeld op een vlucht van Amsterdam naar Detroit. Dit was het werk van de terroristische groepering waarin u geïnfiltrerd was. Jan, de hoogste functionaris van de Nederlandse geheime dienst, maakte u via uw secretaresse duidelijk dat u moest zwijgen over het gegeven dat u de Nederlandse autoriteiten ruim voor de mislukte aanslag reeds ingelicht had over het plan van het terreurnetwerk waarin u geïnfiltrerd was. Hij verzocht om een gesprek met u, maar u weigerde resoluut. Sindsdien kreeg u problemen in Nederland. Zo kreeg u teveel medicatie voor uw psychische problemen. Bovendien had u een hernia en weigerde men u in eerste instantie te opereren. Toen u uiteindelijk toch onder het mes mocht, werd er een medische blunder begaan door de chirurg. Hij raakte een zenuw en u belandde twaalf dagen in coma. U vermoedde dat de Nederlandse autoriteiten u wilden vermoorden.

Anderhalf of twee jaar na de moord van 8 december 2008 waarvoor u in Nederland veroordeeld was, kwamen enkele afgevaardigden van de familie V. (...) naar uw broer S. (...), die nog in Tirana woont en bedrijfsleider is van een bewakingsfirma met meer dan duizend werknemers. De familie V. (...) zei aan uw broer dat u hen veel schuldig was. Uw broer werd bedreigd, net als andere personen uit uw omgeving in de daaropvolgende jaren.

Op 27 augustus 2018 verzocht uw echtgenote L. (...) opnieuw om internationale bescherming in België. Enkele dagen later, op 30 augustus 2018, werd u vrijgelaten uit de gevangenis in Nederland. U werd naar België overgebracht en in een gesloten centrum geplaatst. U werd er ondervraagd door de Belgische politie over uw aandeel in het overlijden van David A. (...) in Schaarbeek op 27 november 1994. Later, in april 2019, besloot het parket om u in het kader van deze zaak niet te vervolgen. Op 14 september 2018 werd u vrijgelaten uit het gesloten centrum. U trok hierop in bij uw echtgenote en uw dochter. In het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote werd er op 22 november 2018 door het Commissariaat-generaal opnieuw een weigeringsbeslissing genomen. Omdat u al eenmaal was tegengehouden door de Belgische politie en u geen rijbewijs noch andere identiteitsdocumenten kon voorleggen, richtte u zich tot de Albanese autoriteiten om een nieuw paspoort te verkrijgen. Dit werd u evenwel geweigerd omdat u geen documenten kon voorleggen waaruit blijkt dat u daadwerkelijk in België woonde. Op 1 maart 2019 diende u een aanvraag tot medische regularisatie

op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in. Dit werd u in juli 2019 geweigerd. Uw advocaat stelde hierop voor om internationale bescherming te verzoeken. U diende een dergelijk verzoek in op 17 oktober 2019. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door de familie V. (...). Na uw vrijlating uit de gevangenis hoorde u immers van andere personen dat u in dit verband voorzichtig moest zijn en niet kon terugkeren naar Albanië. Daarnaast heeft u schrik voor Altin en Arben I. (...) omdat Altins arrestatie, waarvoor u verantwoordelijk wordt geacht, veel schade toebracht aan Arbens politieke carrière. Ook uw problemen met Dashamir G. (...), de man die u in de jaren 1990 met een mes verwondde in uw discotheek en heden een gekend crimineel is, en alle overige personen met wie u als eigenaar van uw discotheek doorheen de jaren in conflict kwam te liggen, zijn nog steeds actueel. In Albanië is het immers de gewoonte om wraak te nemen. U wil geen beroep doen op uw nationale autoriteiten omdat dit niet de gewoonte is in Albanië en deze werkwijze niet in uw karakter ligt. U stelt bovendien niet op hun bescherming te kunnen rekenen omdat u niet weet wie u kan vertrouwen en er veel corruptie heerst. Bovendien vreest u door de Albanese autoriteiten vermoord te worden in opdracht van de Nederlandse geheime dienst omdat u informatie heeft over de terroristische groepering waarin u in 2008 infiltreerde en die in 2009 een mislukte aanslag pleegde.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: een kopie van enkele pagina's van uw paspoort, dat geldig was van 6 april 2007 tot 5 april 2017; uw geboorteakte, uitgereikt op 30 juli 2019; een bewijs van nationaliteit, uitgereikt op 30 juli 2019; uw rijbewijs, uitgereikt op 15 mei 2020; uw huwelijksakte, uitgereikt op 21 februari 2018, waaruit blijkt dat u op 8 september 1982 in het huwelijk trad met L.K. (...); een gezinssamenstellingscertificaat; een uittreksel uit uw strafregister, waaruit blijkt dat u in Albanië verschillende keren werd veroordeeld, onder meer voor diefstal, illegaal wapenbezit en het vervalsen van documenten; een attest van de Democratische Partij van Albanië waaruit blijkt dat u lid en activist was van deze partij; een krantenartikel d.d. 15 juni 2005 waarin bericht wordt over een incident in de rechtbank van Tirana tussen u en een bewakingsagent waarna u gearresteerd werd en bebloed naar het politiecommissariaat werd overgebracht; het arrest van het hof van beroep te Amsterdam d.d. 17 januari 2011 waarin u veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van twaalf jaar voor uw betrokkenheid bij de dood van M. V. (...); het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden d.d. 17 april 2012 waarin uw cassatieberoep tegen het arrest van 17 januari 2011 verworpen wordt; uw medisch dossier betreffende uw rugoperatie in december 2017; een administratief rapport van de federale politie d.d. 30 augustus 2018 nadat u door de Nederlandse autoriteiten naar België werd overgebracht; een formulier, opgemaakt door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 augustus 2018 in het kader van uw hoorrecht, waaruit blijkt dat u medische problemen heeft en vreest om terug te keren naar Albanië omwille van uw werk voor de geheime dienst; een synthesesnota van de Dienst Vreemdelingenzaken, opgemaakt op 4 september 2018 naar aanleiding van een mogelijke verwijdering van het Belgische grondgebied; een weergave van uw verhoor op 30 augustus 2018, dat door de federale politie georganiseerd werd naar aanleiding van uw mogelijke betrokkenheid bij de moord op David A. (...) op 27 november 1994, en waaraan uw aanhoudingsbevel, opgemaakt door onderzoeksrechter P. (...) op 5 oktober 2015, toegevoegd werd; een requisitoir van de procureur des Konings d.d. 26 april 2019 waarin deze aangeeft dat er onvoldoende elementen zijn om u te vervolgen omwille van uw betrokkenheid bij de moord op David A. (...); een schrijven van uw schoonzoon A.F. (...) d.d. 3 november 2019 waarin deze stelt dat hij geruchten hoorde over u en dat hem de raad werd gegeven uit uw buurt te blijven omdat u in Nederland werd veroordeeld voor een moord en omdat de broers van het slachtoffer zich willen wreken; enkele notariële aktes, opgemaakt op 8 november 2019, waarin uw broer S. (...) en drie andere personen uit uw omgeving, verklaren dat de familie V. (...) zich op u en uw familie wil wreken; een WhatsAppconversatie tussen u en Emin, uw oud-collega van de Albanese geheime dienst, waarin jullie spreken over een brief die Emin u zou bezorgen; een tweede gesprek tussen u en Emin waaruit blijkt dat hij uw laatste bericht op 7 januari 2020 niet meer gelezen heeft; een e-mail d.d. 19 november 2020 van uw vriend Shemsedin B. (...) aan uw advocate waarin Shemsedin aangeeft dat zijn connecties u officieel niet kennen, maar officieus te kennen geven dat de Albanese geheime dienst gebruikmaakte van uw diensten en waarin hij aangeeft dat uw terugkeer naar Albanië gevaar inhoudt; een verklaring op eed van Shemsedin B. (...) d.d. 4 januari 2021 waarin hij dezelfde boodschap meedeelt; uw aanvraag voor een medische regularisatie in België d.d. 1 maart 2019; een schrijven van uw psychiater dokter C.-A. S. (...) d.d. 5 februari 2021 waarin deze aangeeft dat u chronische pijn ervaart en dat uw levensloop mogelijks nervositeit, wantrouwen, angst en gedachtestoornissen veroorzaakt; verschillende afspraakbevestigingen van uw consultaties bij uw psychologe en uw psychiater in de periode juli 2020 – februari 2021; een schrijven van uw advocate, meester Jessica D. (...), d.d. 27 november 2019, waarin deze toelichting geeft bij uw verzoek om internationale bescherming, onder meer betreffende uw laattijdig verzoek; mailverkeer tussen enerzijds uw advocate en anderzijds de Dienst Vreemdelingenzaken, het Nederlandse Openbaar Ministerie, het Nederlandse gevangeniswezen en verschillende Nederlandse advocaten die u in het verleden bijgestaan hebben, teneinde bijkomende

informatie en documentatie te bekomen over uw paspoort, uw werkbadge van de Albanese geheime dienst en een (medisch) document waaruit blijkt dat u in de gehele Schengenzone recht heeft op medische bijstand; en verschillende e-mails van uw advocate aan het Commissariaat-generaal waarin zij bijkomende toelichting geeft bij haar zoektocht naar informatie en documentatie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde medische documenten blijkt vooreerst dat u rugproblemen heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werden er regelmatig pauzes gehouden en had u de mogelijkheid om steeds bijkomende pauzes aan te vragen (CGVS 1, p. 2, 11, 14 en 17; CGVS 3, p. 2, 12, 15 en 27). Voorts blijkt dat u kampt met mentale problemen. Uit het schrijven van uw psychiater d.d. 5 februari 2021 blijkt evenwel enkel dat u te maken heeft met angsten, wantrouwen en nervositeit. Hieruit blijkt echter niet dat uw mentale problemen van die aard zijn dat deze u verhinderd zouden hebben om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Er kan hierbij herhaald worden dat u bij aanvang van elk onderhoud expliciet gewezen werd op de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen (CGVS 1, p. 2; CGVS 3, p. 2). Uit uw verklaringen tijdens uw eerste onderhoud blijkt overigens dat u zich ervan bewust was dat u steeds kon aangeven als u moeilijkheden ondervond om de vragen van het Commissariaat-generaal te beantwoorden (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede onderhoud werd er na elke pauze voorts steeds gepeild naar uw welzijn. Steeds gaf u aan zich goed genoeg te voelen om het onderhoud verder te zetten (CGVS 3, p. 12, 15 en 27). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in jullie administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, hetgeen hier niet het geval is. U bevindt zich immers reeds sinds 30 augustus 2018 in België. Na uw vrijlating uit het gesloten centrum te Vottem op 14 september 2018, ging u weliswaar in beroep tegen het u betekende bevel om het Belgische grondgebied te verlaten doch ondernam u aanvankelijk geen stappen om uw verblijf in België in orde te maken. Pas op 24 mei 2019 diende u een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Nadat de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 juni 2019 het besluit nam om hieraan geen gevolg te geven, duurde het nog tot 14 oktober 2019, i.e. meer dan dertien maanden na uw aankomst in België, dat u zich tot de Belgische asielinstanties wendde om te verzoeken om internationale bescherming (CGVS 1, p. 10 en 11; schrijven advocaat d.d. 27 november 2019, p. 2 en 3). Dat u een man op leeftijd bent, een slechte gezondheid heeft, de taal niet spreekt en de procedures niet kende én dat uw (vorige) advocaat u niet informeerde over deze mogelijkheid (schrijven advocaat d.d. 27 november 2019, p. 3), kan uw afwachtende attitude niet rechtvaardigen. Er kan in dit verband namelijk gewezen worden op het feit dat uw echtgenote zowel in 1998 als in 2018 om internationale bescherming verzocht in België. Bovendien woont uw dochter, in wiens woning u heden verblijft, al 22 jaar in België en behaalde ze hier een universitair diploma (CGVS 3, p. 3). Gelet op het feit dat u reeds bij uw aankomst in België op 30 augustus 2018 liet blijken dat u omwille van uw werk als geheim agent represailles vreesde bij een terugkeer naar Albanië (zie formulier hoorrecht d.d. 30 augustus 2018), kon er in alle redelijkheid verwacht worden dat u zich – bijv. met behulp van uw dochter – zou informeren over de in België voorziene beschermingsmodaliteiten en dat u zich hierop zou beroepen, quod non in casu. Ook uit de vaststelling dat u, nadat uw huidige advocate u in juli 2019 uiteindelijk de raad had gegeven om te verzoeken om internationale bescherming (schrijven advocaat d.d. 27 november 2019, p. 3), niet meteen om internationale bescherming verzocht volgens u omdat u eerst bewijsmateriaal wilde vergaren over uw vroegere tewerkstelling en uw problemen in Albanië, kan slechts moeilijk een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade afgeleid worden. Er kan immers niet worden ingezien waarom u niet tegelijkertijd

én om internationale bescherming zou kunnen verzoeken én het nodige bewijsmateriaal zou kunnen verzamelen. Gelet op voorgaande bevindingen kan uit uw houding geenszins afgeleid worden dat u internationale bescherming dringend noodzakelijk achtte. Als dusdanig relativeert deze vaststelling de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees bij terugkeer.

Voorts kan er gewezen worden op enkele bevreemdende vaststellingen betreffende uw Albanese paspoort. Ofschoon u er uiteindelijk wel in slaagde om de relevante pagina's van uw verlopen paspoort neer te leggen (CGVS 3, p. 7, 31 en 36), blijkt uit uw verklaringen dat u zich twee of drie keer aanbod bij de Albanese ambassade in Brussel om een nieuw paspoort aan te vragen. Telkenmale werd u evenwel gezegd dat u geen paspoort kon bekomen omdat u geen document kon voorleggen waaruit bleek dat u in België verbleef. Niet alleen ondergraft de vaststelling dat u zich richtte tot uw nationale autoriteiten uw vrees ten aanzien van de Albanese autoriteiten – u vreest immers door hen vermoord te worden (CGVS 1, p. 21; CGVS 3, p. 35) –, ook het antwoord van de Albanese ambassade overtuigt niet. Uit de beschikbare informatie blijkt namelijk dat u als Albanees staatsburger, mits het nemen van de nodige administratieve stappen en het betalen van een geldsom, een nieuw paspoort kan bekomen in de Albanese ambassade in Brussel. Men dient hiervoor slechts in het bezit te zijn van een identiteitsbewijs (bijvoorbeeld een kopie van uw verlopen paspoort of uw elektronisch rijbewijs) of, in geval van verlies van het vorige paspoort, een aangifte van verlies, gedaan bij de autoriteiten van het land waar het paspoort verloren is gegaan. Niet alleen beschikt u over een huwelijksakte, die werd opgemaakt op 21 februari 2018, en een geboorteakte en een nationaliteitsbewijs die werden uitgereikt in juli 2019, ook legde u van bij het begin van uw asielpprocedure een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer. U bracht tevens uw Albanees rijbewijs aan ter ondersteuning van uw identiteit en nationaliteit. Aldus kan er aangenomen worden dat u op een eenvoudige wijze uw identiteit en nationaliteit kon aantonen ten aanzien van het ambassadepersoneel en is het weinig aannemelijk dat de Albanese autoriteiten u geen nieuw paspoort konden uitreiken. Deze vaststellingen doen sterk vermoeden dat u wél een nieuw Albanees paspoort bekomen heeft en dat u uw huidige paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie staat - zoals een terugkeer naar uw land van herkomst - die niet met uw verklaringen die u op het Commissariaat-generaal aflegde overeenstemmen. Deze vaststellingen doen bijkomend afbreuk aan uw beweerde vrees.

Bovendien zijn er nog andere elementen aanwezig in uw administratief dossier die wijzen op een mogelijke terugkeer naar Albanië nadat u vrijgelaten werd uit het gesloten centrum van Vottem op 14 september 2018. Zo werd uw Albanees rijbewijs in Albanië uitgereikt op 15 mei 2020 (CGVS 3, p. 7). Uw stelling dat uw broer dit rijbewijs via zijn connecties in uw naam kon verkrijgen en uw bewering dat uw handtekening gerecupereerd werd vanuit het systeem (CGVS 3, p. 7-8), kunnen maar moeilijk overtuigen. Immers, uit de vier getuigenverklaringen, die u neerlegde ter ondersteuning van uw bewering in een bloedwraak met de familie V. (...) verwickeld te zijn, blijkt dat u Albanië verlaten heeft omdat u vervolgd werd door leden van de familie V. (...). Gezien de moord op het slachtoffer plaatsvond op 8 december 2008 en u op diezelfde dag werd gearresteerd in Nederland (CGVS 1, p. 7), doen deze verklaringen van uw broer en drie vrienden vermoeden dat u na uw vrijlating uit het gesloten centrum in september 2018 teruggekeerd bent naar Albanië, waarna u aldus opnieuw naar België kwam.

Bovenstaande vaststellingen plaatsen op voorhand reeds het nodige voorbehoud bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees bij een terugkeer naar Albanië.

Vervolgens kan er vastgesteld worden dat u uw tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst niet aannemelijk gemaakt heeft. Zo zijn uw verklaringen over de manier waarop u in dienst kwam bij de geheime dienst allerm minst overtuigend. U verklaarde dat u op de radar kwam van Maksim F. (...), de toenmalige algemeen directeur van de geheime dienst in Albanië, doordat u vanaf 1994 enkele jaren voor de Amerikaanse ambassade in Albanië gewerkt heeft. Niet alleen weigerde u te vertellen wat uw activiteiten voor de Amerikanen precies inhielden (CGVS 3, p. 19), ook komt het bevreemdend over dat deze Maksim F. (...), destijds de nummer één van de SHIK (CGVS 3, p. 21 en 22), i.e. de naam van de Albanese geheime dienst tussen 1991 en 1999, u in 2002 persoonlijk wilde rekruteren omwille van uw verleden bij de Amerikaanse ambassade, daar waar uw activiteiten bij de Amerikaanse ambassade in 1996 of 1997, i.e. vijf jaar eerder, reeds beëindigd waren en u nadien geen enkel contact meer had met medewerkers ervan (CGVS 3, p. 22). Voorts worden uw verklaringen over Maksim F. (...) niet ondersteund door de beschikbare informatie. Ofschoon u aangaf dat hij de nummer één was van de Albanese geheime dienst en er nu nog steeds tewerkgesteld is al dan niet als algemeen directeur (CGVS 3, p. 27) blijkt uit de beschikbare informatie dat hij niet voorkomt in de lijst met voormalige directeurs van de Albanese geheime dienst. Bovendien blijkt uit deze informatie dat Maksim F. (...), ofschoon hij in het verleden wel gewerkt heeft voor de SHISH, i.e. de huidige naam van de Albanese geheime dienst, de voorzitter was van een centrum dat zich bezighoudt met het bestuderen van terrorisme en georganiseerde misdaad. Dit centrum werd op gerechtelijk bevel gesloten door de Albanese autoriteiten. Maksim F. (...) werd er bovendien van verdacht om als hoofd van dit centrum

valse documenten, met het opschrift Antimafia of Antiterrori, uitgereikt te hebben. Dit kwam aan het licht nadat een dertigjarige man uit Lezhë zich valselijk had geïdentificeerd als politieagent. Eerder had Maksim F. (...) ook al soortgelijke feiten gepleegd in Kosovo, alwaar hij 52 personen tegen betaling van 2000 euro van valse documenten van de Albanese geheime dienst (SHISH) voorzag. Deze vaststellingen betreffende de persoon die u ingelijfd zou hebben bij de geheime dienst ondermijnen uw tewerkstelling bij deze organisatie op bijzonder ernstige wijze.

Daarnaast kan er betreffende uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst benadrukt worden dat u geen enkel overtuigend bewijsstuk neerlegde ter ondersteuning van uw verklaringen. Ofschoon u verschillende keren werd gevraagd om uw beweringen aangaande uw professionele activiteiten voor de geheime dienst met documenten te ondersteunen en u bovendien verwees naar uw contacten met ex-collega's en een ex-leidinggevende die uw tewerkstelling konden aantonen (CGVS 1, p. 9 en 21; CGVS 3, p. 31 en 36; mail advocaat 20 november 2020), bleef u hier volledig in gebreke. Het enige document waarmee u uw tewerkstelling zou kunnen bewijzen betreft een werkbadge. Deze badge waarop uw naam, uw bloedgroep en de woorden 'central intelligence agency' vermeld zouden staan werd u evenwel niet teruggegeven door de Nederlandse autoriteiten toen u op 30 augustus 2018 door hen in vrijheid werd gesteld (CGVS 1, p. 9; CGVS 3, p. 7 en 8). Echter, in het door u neergelegde arrest van het Hof van Beroep, waaraan een lijst werd toegevoegd met de inbeslaggenomen voorwerpen tijdens het gerechtelijk onderzoek naar het overlijden van G. V. (...), wordt deze werkbadge niet expliciet vermeld. Ofschoon uw advocate een aantal stappen ondernam om dit document alsnog te bekomen (zie mailverkeer advocaat met Nederlandse advocaten en Openbaar Ministerie) dient vastgesteld dat u tot op heden noch deze werkbadge noch elk ander document heeft neergelegd waaruit ook maar enigszins blijkt dat u daadwerkelijk tewerkgesteld was bij de geheime dienst. Dit is niet ernstig. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat de WhatsApp-gesprekken met uw voormalige collega Emin, waarin u vraagt om een brief, én de verklaring op eer van uw werkrelatie Shemsedin B. (...) – een boodschap die hij ook al per mail aan uw advocate overmaakte -, niet weerhouden kunnen worden als bewijskrachtige documenten. Dergelijke WhatsApp-conversaties en verklaringen kunnen immers eenvoudig in scène worden gezet. De objectieve waarde ervan is bijgevolg onbestaande. Dat u uw jarenlange tewerkstelling – u werd gerekruteerd in 2002 en was actief tot aan uw arrestatie in Nederland in december 2008 (CGVS 1, p. 6; CGVS 3, p. 18 en 19) – op generlei wijze kan ondersteunen met documenten is allerm minst aannemelijk.

Ook uw verklaringen over uw specifieke taken bij de Albanese geheime dienst zijn allesbehalve overtuigend. Zo verklaarde u, omdat u voordien reeds gepassioneerd was in landmijnen en snipers, dat u zich specialiseerde in deze materie (CGVS 3, p. 23 en 24). Gevraagd welke springstoffen er gebruikt worden in landmijnen gaf u aan dat C-4 overal gebruikt kan worden. Aangespoord om andere soorten springstof te benoemen, bleef u evenwel in gebreke (CGVS 3, p. 24). Later, toen u gevraagd werd naar welke ontstekingsmechanismes men hanteert om explosieven te doen ontploffen, verwees u opnieuw naar enkele explosieven (CGVS 3, p. 26), geen ontstekingsmechanismes. Dienaangaande kon u slechts stellen dat men vroeger twee elektriciteitsdraden gebruikte en later overstapte naar apparatuur waardoor men iets kon laten ontploffen op afstand. De namen van deze apparaten waren u echter compleet onbekend (CGVS 3, p. 26). Ook uw kennis over snipers is bijzonder lacunair. U stelde dat het in Albanië allemaal begon met snipers van het merk TT, waarvan slechts één type op de markt kwam. Gevraagd naar andere producenten of merken gaf u aan dat er Russische, Chinese en Amerikaanse merken waren. U verwees uiteindelijk enkel naar een 'Kalasjnikov'. U had het over 'type 56', hetgeen evenwel een door China gefabriceerde kopie van de AK-47 (Kalasjnikov) betreft. Hierop nogmaals gevraagd naar andere concrete merken en/of types van snipers bleef u opnieuw steken in oppervlakkige verklaringen zonder evenwel concrete kennis tentoon te spreiden (CGVS 3, p. 25 en 26). Dat een zelfverklaard expert in landmijnen en snipers een dermate gebrekkige kennis heeft van de materie waarin hij gespecialiseerd zou zijn, is allerm minst aannemelijk.

Dat u er niet in slaagde om uw professionele activiteiten bij de Albanese geheime dienst aannemelijk te maken blijkt tot slot ook uit het feit dat u over andere zaken vage en oppervlakkige verklaringen aflegde. Zo gaf u aan dat u per cheque uitbetaald werd en dat u het uitbetaalde bedrag in elke bank ter wereld kon innen (en ook effectief inde) onder uw eigen identiteit. Gevraagd om dit aan te tonen, gaf u echter aan dat dit niet kon gezien dit vertrouwelijk was. U erop gewezen dat u onder uw eigen identiteit geld afhaalde, gaf u aan dat er grenzen overschreden waren en weigerde u verder te vertellen (CGVS 3, p. 29 en 30). Hierop gevraagd naar de landen waarin u missies moest uitvoeren, gaf u opnieuw aan niet te willen en kunnen antwoorden. Gevraagd of u in Italië op missie ging, gaf u aan dat dit het geval was. Andere landen wilde of kon u evenwel niet benoemen (CGVS 3, p. 30 en 31). Gepeild naar een concrete missie verklaarde u tot tweemaal toe niet te antwoorden op dergelijke vragen (CGVS 3, p. 31). Gewezen op uw medewerkingsplicht en op het feit dat het u toekomt om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk bij de Albanese geheime dienst gewerkt heeft, gaf u aan dat het vaststaat dat u er gewerkt heeft (CGVS 3, p. 31). Hiermee toont u geenszins in concreto uw effectieve tewerkstelling

aan. U verwees voorts nog naar Jan, uw contactpersoon bij de Nederlandse geheime dienst (CGVS 3, p. 31). U verklaarde over deze persoon dat hij de belangrijkste functionaris van deze instantie was (CGVS 3, p. 8). Jullie samenwerking heeft u evenwel niet aannemelijk gemaakt. Zo kan er in dit verband vastgesteld worden dat, ofschoon blijkt dat u reeds in het kader van het proces betreffende de moord op G. V. (...) op 8 december 2008 verwees naar de politieambtenaar Jan, werkzaam voor de Nederlandse Nationale Recherche (arrest gerechtshof Amsterdam d.d. 17 januari 2011, p. 11 en 14), het hof oordeelde dat u uw rol als infiltrant voor de Albanese dan wel Nederlandse inlichtingen- of veiligheidsdiensten niet toereikend gesubstantieerd had. Bovendien wist u geeneens de volledige naam van Jan (CGVS 3, p. 9), daar waar u in het kader van verschillende zaken met hem samenwerkte (CGVS 3, p. 12) en u klaarblijkelijk steeds contact mocht opnemen met zijn vrouw in geval van urgenties (CGVS 3, p. 12) en er aldus min of meer sprake geweest moet zijn van een hechte band, hetgeen overigens ook blijkt uit uw verklaringen dat Jan u apprecieerde en de situatie waarin u verzeild bent geraakt erg vindt (CGVS 3, p. 10). Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verleden bij de Albanese geheime dienst en uw infiltratie in een terreurnetwerk.

Het geheel van voorgaande vaststellingen maakt dat er geen enkel geloof gehecht worden aan uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst.

Gezien u deze tewerkstelling niet aannemelijk gemaakt heeft, maakte u evenmin aannemelijk dat u infiltreerde in het terreurnetwerk dat een (mislukte) aanslag pleegde op een vlucht tussen Amsterdam en Detroit op 25 december 2009. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw infiltratie in dit netwerk en aldus aan uw stelling dat u de Nederlandse autoriteiten vóór uw arrestatie in december 2008 reeds getipt had over de geplande aanslag (CGVS 3, p. 10 en 11), kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw bewering dat de Nederlandse geheime dienst er alles aan gedaan heeft om u van kant te maken of u te verzwakken. Zo gaf u aan dat uw psychologische toestand verstoord werd en dat er complicaties optraden tijdens en na uw rugoperatie eind 2017 (CGVS 1, p. 10 en 21; CGVS 3, p. 11). Ofschoon niet betwist wordt dat u heden mentale problemen heeft, dient vastgesteld te worden dat deze aldus niet het gevolg kunnen zijn van uw verleden bij de Albanese geheime dienst of het door u beweerde optreden van de Nederlandse autoriteiten. Betreffende de complicaties na uw rugoperatie kan er overigens nog opgemerkt worden dat deze, zoals blijkt uit uw medisch dossier met betrekking tot deze rugoperatie, eigen zijn aan de door u ondergane ingreep en dat u reeds vóór de operatie in kennis werd gesteld over het mogelijke optreden ervan. Tot slot kan er nog gewezen worden op een tegenstrijdigheid aangaande uw vrees voor de Nederlandse autoriteiten. Daar waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat u nog steeds gevaar loopt en dat de Nederlandse autoriteiten u in Albanië, in tegenstelling tot in België, gemakkelijk kunnen raken (CGVS 1, p. 20), gaf u tijdens uw tweede onderhoud aan dat uw connectie met Jan en de Nederlandse geheime dienst niets te maken hebben met Albanië en dat u dan ook niet bang bent om terug te keren naar uw land van herkomst (CGVS 3, p. 13).

Vervolgens verklaarde u een terugkeer naar Albanië te vrezen omwille van uw grootste probleem, met name uw conflict met de familie I. (...) (CGVS 1, p. 18). U gaf aan dat u in 1994 de schuilplaats van Altin I. (...) bekendmaakte en dat zijn broer Arben I. (...), een vooraanstaand lid van de Socialistische Partij, u dit kwalijk nam. U acht hem dan ook verantwoordelijk voor uw arrestatie in de rechtbank van Tirana en uw uiteindelijke veroordeling in 2005 (CGVS 1, p. 14, 15 en 16; CGVS 3, p. 4 en 5). Vooreerst kan er opgemerkt worden dat uw verklaringen niet stroken met de inhoud van het krantenartikel dat u neerlegde ter staving van dit incident. U verklaarde dat u al toegang gekregen had tot de rechtbank toen u gesommeerd werd om terug te keren. Hierna kwam het tot een ruzie tussen u en de bewakingsagent, die u vastpakte, beledigde en uiteindelijk in de lucht schoot (CGVS 1, p. 15). Uit het krantenartikel, gebaseerd op getuigenverklaringen van onder meer journalisten die aanwezig waren op de rechtbank, blijkt evenwel dat het aan de toegangscontrole daadwerkelijk tot een woordenwisseling kwam tussen u en de bewakingsagent, maar dat deze laatste vrij rustig bleef. Tijdens de achtervolging die begon nadat u de zus van de agent had uitgescholden, schoot niet de politieagent, maar u met uw pistool in de lucht. Dit plaatst vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw versie van de feiten. Daarnaast kan erop gewezen worden dat u geen enkel concreet element kon aanbrengen waaruit blijkt dat de I. (...)’s daadwerkelijk uw arrestatie en veroordeling in scène zouden hebben gezet. U gaf slechts aan dat u dit gezegd werd en dat u overtuigd bent van uw gelijk. Gevraagd naar concrete aanwijzingen bleef u steken bij de weinig overtuigende stelling dat u veel mensen kent die u dit gezegd hebben (CGVS 3, p. 34). Hieruit blijkt allerminst het aandeel van Arben en Altin I. (...). Gevraagd of uw problemen met de I. (...)’s nog steeds actueel zijn, gaf u voorts aan dat een Albanees nooit vergeet, zeker gezien u veel schade toegebracht heeft aan de politieke carrière van Arben (CGVS 1, p. 20). Tevens gaf u aan dat hij tijdens zijn loopbaan veel criminelen heeft vrijgelaten en dat deze, indien de vraag gesteld wordt, geen twee keer zullen nadenken om u te vermoorden (CGVS 1, p. 20; CGVS 3, p. 5). Deze beweringen zijn

evenwel weinig concreet en tonen dan ook niet aan dat u heden nog steeds onder de negatieve aandacht van de I. (...)’s staat.

Voorts gaf u aan ook te vrezen voor de personen met wie u in de jaren 1990 problemen kende in de discotheek die u destijds in Tirana uitbaatte (CGVS 1, p. 16 en 18). U verwees in dit verband voornamelijk naar Dashamir G. (...). Deze man zou u in 1994 of 1995 met een mes aangevallen hebben (CGVS 1, p. 16). U gaf aan dat uw conflict met hem nog steeds actueel is (CGVS 1, p. 16). U verwees hierbij evenwel slechts naar de algemene situatie in Albanië, naar het feit dat Dashamir G. (...) een crimineel is en naar het bloedwraakfenomeen (CGVS 1, p. 17 en 18). Gevraagd naar concrete elementen waarop u zich baseerde, gaf u aan geen zekerheid te hebben en niet te weten wat Dashamir G. (...) denkt (CGVS 1, p. 18). Dit kan bezwaarlijk overtuigen. Ook over de overige personen met wie u in uw discotheek voortdurend problemen en ruzie had en over uw actuele vrees voor hen, overtuigen uw verklaringen niet. U gaf immers meteen aan niet te weten wie u tegenwoordig nog pijn wil doen. U verklaarde dat men niet kan verwachten dat u 27 of 28 jaar na de feiten nog namen zou kunnen geven (CGVS 1, p. 18). Gevraagd waarop u zich baseerde om te stellen dat deze problemen nog steeds actueel zijn kon u echter geen concrete elementen aanbrengen waaruit dit blijkt. U stelde enkel dat dat de gewoonte is in Albanië en dat er na twintig jaar, of zelfs na honderd jaar, nog wraak genomen kan worden. Concrete elementen waarop u zich baseerde, gaf u opnieuw niet weer (CGVS 1, p. 18). Dat u nog steeds de personen dient te vrezen die u meer dan 25 jaar geleden het leven zuur gemaakt zouden hebben in uw discotheek, maakte u bijgevolg niet aannemelijk. Dit blijkt bovendien ook uit uw houding. Ofschoon deze problemen gesitueerd moeten worden in het midden van de jaren 1990 blijkt uit uw verklaringen dat u nadien om uiteenlopende redenen nog meermaals naar het buitenland ging doch steeds terugkeerde naar Albanië (CGVS 1, p. 5; CGVS 3, p. 23 en 30). Deze vaststelling relativeert uw vrees voor deze personen op aanzienlijke wijze.

Wat er ook van zij, gesteld dat het bij een terugkeer naar Albanië toch tot problemen zou komen omwille van de door u beweerde negatieve aandacht van de familie I. (...) jegens u, omwille van uw aanvaring met Dashamir G. (...) of omwille van de door u beweerde conflicten met het overige cliënteel van uw discotheek, dan nog dient er opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u anno 2021 geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, hetgeen hier niet het geval is.

Zo kan er aangestipt worden dat u nooit klacht heeft ingediend bij de autoriteiten omdat Arben I. (...) ervoor gezorgd zou hebben dat u onterecht werd veroordeeld (CGVS 3, p. 5 en 34). Ook tegen Dashamir G. (...) diende u nooit klacht in (CGVS 1, p. 16). Dat u in het kader van de problemen met deze laatste de tijd zijn werk wilde laten doen, hiermee doelend op het eventueel nemen van wraak, kan uw nalaten niet rechtvaardigen (CGVS 1, p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Om diezelfde reden is overigens ook uw stelling dat u, indien u een beroep zou doen op de politie voor uw problemen met het overige cliënteel van uw discotheek, uw problemen enkel maar erger zou maken (CGVS 1, p. 19), geen rechtvaardiging voor uw weigerachtige houding in dit verband.

Gevraagd of u in geval van (nieuwe) problemen wel beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten gaf u meermaals aan dat uw vervolgers rijk en machtig zijn. Ook stelde u niet te weten wie u kan vertrouwen en dat er sprake is van corruptie (CGVS 1, p. 17 en 18) en verklaarde u dat Arben I. (...) de bescherming geniet van de Albanese autoriteiten en de Socialistische Partij (CGVS 1, p. 20; CGVS 3, p. 5). Gewezen op informatie waaruit blijkt dat de voorbije jaren in Albanië de strijd tegen corruptie opgevoerd werd – informatie die hieronder uitgebreid aan bod komt – en gevraagd waarom er in uw specifieke geval toch sprake zou zijn van corruptie in het kader van uw problemen met de I. (...)’s, verwees u slechts in het algemeen naar de macht en de invloed van de I. (...)’s (CGVS 3, p. 5). De actuele macht en de huidige invloed van deze familie dient evenwel gerelativeerd te worden. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat Altin I. (...) in oktober 2018 gearresteerd werd door de Albanese autoriteiten op verdenking van de productie en het bezit van verdovende middelen en illegaal wapenbezit. Arben I. (...) nam hierop ontslag uit zijn ambt van directeur-generaal van de algemene directie ‘Verkeerswegen’. Toen Altin in april 2019 zijn huisarrest verbrak, werd hij opnieuw gearresteerd door de Albanese politie. Ofschoon niet betwist wordt dat Arben I. (...) in het verleden invloedrijke functies heeft uitgeoefend, toont deze informatie niet alleen dat de door u voorgestelde (huidige) macht van de I. (...)’s gerelativeerd dient te worden, maar hieruit blijkt ook dat de Albanese autoriteiten effectief

optreden tegen (de familie van) vooraanstaande personen binnen het Albanese overheidsapparaat. Uit de beschikbare informatie blijkt overigens dat de Albanese autoriteiten in het verleden ook Dashamir G. (...) in het vizier hebben genomen. Zo werden verschillende van zijn eigendommen in beslag genomen in het kader van een antiwitwasonderzoek. Hieruit blijkt geenszins dat, indien u beroep zou doen op uw nationale autoriteiten, deze u geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden.

Dat de Albanese autoriteiten niet onwillig of onmachtig zijn om op te treden in geval van problemen wordt overigens bevestigd door informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de

in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan betreffende uw stelling dat u tijdens uw arrestatie in de rechtbank van Tirana in 2005 mishandeld zou geweest zijn door de politie (CGVS 1, p. 15) – uit het door u neergelegde krantenartikel in dit verband blijkt dat u bebloed werd overgebracht naar het politiecommissariaat – er nog op gewezen worden dat het loutere feit dat politieagenten geweld gebruiken bij een arrestatie – dat politie bij sommige arrestaties geweld moet gebruiken, komt overal ter wereld, ook in België, voor – op zich niet gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. Wat u betreft, is hierboven reeds gebleken dat er gediscussieerd kan worden over de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw arrestatie waardoor uit niets blijkt dat u zich gedwee en vrijwillig door de politie liet arresteren. Uit de problemen die u meer dan vijftien jaar geleden had met enkele politieagenten, tegen wie u overigens nooit klacht indiende (CGVS 3, p. 34 en 35), kan evenwel hoe dan ook niet afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten anno 2021 onwillig of onmachtig zijn om u, in geval van nieuwe problemen, hulp en/of bescherming te bieden. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat, zoals hierboven uitvoerig omschreven, de werking van de politionele en gerechtelijke autoriteiten in Albanië de voorbije jaren in positieve zin is geëvolueerd en dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging.

U vreesde tot slot vermoord te worden in het kader van een bloedwraak waarin u verwikkeld bent met de familie V. (...). Hoewel u aangeeft niets te maken te hebben met de moord in december 2008, nemen de nabestaanden van het slachtoffer u in het vizier en willen ze zich wreken voor de dood van hun familielid (CGVS 1, p. 7).

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw kennis van de tegenpartij quasi onbestaande is. U wist niet eens de volledige naam van het slachtoffer. Evenmin kende u de familieleden van het slachtoffer die u in het vizier nemen bij naam (CGVS 1, p. 8). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn of haar vrees, hetgeen hier geenszins het geval is. Uit de getuigenverklaringen van Rruzhdin F. (...) blijkt overigens dat hij de familie V. (...) daadwerkelijk kent. Dat u zich niet op hem beriep om uw kennis over de tegenpartij te vergroten is niet aannemelijk. Voorts komt het ook bevreemdend over dat uw broer, die gezien de V. (...)’s u niet vinden nochtans net als u een potentieel doelwit is (CGVS 3, p. 33), nog steeds woont en werkt in Tirana (CGVS 1, p. 12; CGVS 3, p. 6). Voorgaande elementen plaatsen zeer ernstige vraagtekens bij het daadwerkelijke bestaan van de bloedwraakzaak waarin u met de familie V. (...) verwikkeld zou zijn. Dat u enkele getuigenverklaringen van vier personen die heden in Albanië wonen, waarin zij beweren dat u voor deze familie een doelwit vormt, en van uw schoonzoon die soortgelijke geruchten ter ore was gekomen, neerlegt, doet hieraan geen afbreuk. Dergelijke documenten kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie weerhouden worden.

Hoe dan ook kan er ook in dit verband op gewezen worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Van een verzoeker mag, zoals reeds eerder vermeld, redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u noch uw familie ooit beroep heeft gedaan op de Albanese autoriteiten om deze bloedwraakdreiging aan te kaarten (CGVS 3, p. 33). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u vreesde dat dit uw problemen zou verergeren (CGVS 3, p. 33), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien kan er gewezen worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië ook in het kader van het bloedwraakfenomeen maatregelen werden/worden genomen om de politionele en

gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Het Commissariaatgeneraal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel

concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat, zoals aangetoond door uw (verlopen) paspoort, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, uw nationaliteitsbewijs en uw gezinssamenstellingsattest, staan niet ter discussie. Dat u in Nederland veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twaalf jaar omwille van uw betrokkenheid bij een moord in 2008, dat u tijdens uw detentie aan uw rug werd geopereerd, dat u hierdoor geruime tijd in het ziekenhuis lag en dat u op 30 augustus 2018 aan België werd uitgeleverd, wordt voorts niet betwist. Het mailverkeer van uw advocate met verschillende Nederlandse en Belgische personen en/of instanties geeft enkel weer dat uw advocate gepoogd heeft om op basis van uw verklaringen enkele documenten aangaande uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst en betreffende uw stelling overal in de Schengenzone kosteloze medische bijstand te kunnen verkrijgen te verkrijgen. Tot op heden leverde dit enkel een patiëntenkaart op. Het mailverkeer van uw advocate aan het Commissariaat-generaal geeft meer duiding bij haar zoektocht en geeft voorts weer dat u in behandeling bent voor uw mentale problemen. Dat u mentale problemen heeft, zoals blijkt uit het attest van uw behandelend psychiater en de verschillende afspraakbevestigingen bij deze arts en bij uw psycholoog, wordt overigens niet betwist. Niettemin, aangezien u uw psychische problemen rechtstreeks verbindt met uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst en uw problemen met de Nederlandse autoriteiten die hierop tijdens uw detentie volgden (CGVS 1, p. 10; CGVS 3, p. 11) en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband, dient te worden opgemerkt dat deze psychische problemen geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat uw mentale problematiek volgens het door u neergelegde attest van uw psychiater mogelijkwerijs te verklaren valt door het gegeven dat uw fysieke integriteit geschonden werd en dat u doodsb bedreigingen kreeg, dient nog te worden opgemerkt dat medische attesten van een arts/hulpverlener die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, een weergave bevatten van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Bovendien kan in dit verband nog worden toegevoegd dat een arts geen geloofwaardigheidsonderzoek doet. Dergelijke attesten geven bijgevolg geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Aangaande de door u neergelegde documenten betreffende uw vermeende betrokkenheid bij de moord op David A. (...) in Schaarbeek op 27 november 1994 kan opgemerkt worden dat u aan deze gebeurtenissen geen vrees voor een terugkeer naar Albanië koppelt (CGVS 3, p. 4). Bijgevolg zijn deze documenten – het aanhoudingsmandaat, het proces-verbaal waarin uw verklaringen werden opgenomen en het requisitoir van de procureur des Konings - niet dienstig voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een:

"Appreciatiefout en schending van

- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ("VW") ;

- de motiveringsplichten gegarandeerd door artikel 62 VW en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen”.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een overzicht van (de inhoud van) de aangevoerde bepalingen.

Verzoeker gaat verder in op de motivering inzake het aan hem verweten laattijdige karakter van zijn verzoek om internationale bescherming, zijn paspoort, zijn rijbewijs en zijn vermoede terugkeer naar Albanië. In dit kader voert hij aan:

“Hoewel verzoeker 13 maanden heeft laten passeren voor dat hij asiel aanvraag in België, mag dat de analyse die het CGVS van zijn asielaanvraag moet maken en de beoordeling van zijn behoefte aan bescherming niet verdoezelen (RvV nr. 36 527 dd 22 december 2009):

(...)

Betreffende zijn paspoort heeft verzoeker niet gelogen; hij moest een bewijs van verblijf in België neerleggen om een nieuw paspoort te kunnen ontvangen. Op de website <http://www.ambasadat.gov.al/belgium/en/embassy-services> staat geschreven dat "residence documents in [Belgium]" ook nodig zijn om een nieuw biometrisch paspoort te kunnen maken (stuk 3):

(...)

Deze informatie is overeenkomstig met de informatie bevat in het administratief dossier (zie document getiteld "identity and travel documents". Er wordt hier ook referentie gemaakt van het verblijf ("who reside")):

(...)

Betreffende het rijbewijs van verzoeker die uitgereikt werd op 15 mei 2020 stelt verzoeker vast dat zijn broer daarvoor heeft gezorgd in Albanië. Dankzij connecties en geld kan dat wel gebeuren in Albanië (verwerende partij zichzelf geeft toe dat corruptie nog vrij aanwezig is in Albanië). Het vermoeden van verwerende partij dat verzoeker teruggekeerd zou zijn, gebaseerd op het feit dat ze niet overtuigd wordt door zijn verklaringen, is totaal subjectief en is zeker niet voldoende om vast te kunnen stellen dat verzoeker terug is gekeerd naar Albanië tussen 2018 en 2020. A contrario duiden andere elementen van verzoekers relaas aan dat hij wel in België is verbleven: zijn echtgenote was hier tijdens die periode, op 1 maart 2019 diende verzoeker een aanvraag in tot "medische regularisatie" in België,...”.

Verzoeker gaat ook niet akkoord met de redenering van verweerder inzake zijn tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst en zijn infiltratie in een terreurnetwerk. Hij betoogt:

“Eerst moet worden benadrukt dat hoewel Maksim F. (...) niet de toenmalige algemeen directeur van de geheime dienst in Albanië was, hij was wel lid van de SHIK en hij was degene die verzoeker "ontdekte" en hem binnenbracht bij de geheime inlichtingendiensten.

In deze zin, zie het administratief dossier, in het bijzonder de vertaling van een artikel over Maksim F. (...):

(...)

Verzoekende partij legt hier de nadruk op het feit dat er enkel kleine delen worden vertaald van de artikelen bevat in het administratief dossier; dit laat de kans aan verzoekende partij (en Uw Raad) niet om de informatie te controleren.

Verzoeker werd ontdekt dankzij zijn vorig werk bij de Amerikaanse ambassade. Het maakt niet uit of hij dit werk al gestopt had voor meerdere jaren; zo werken ook de geheime inlichtingendiensten (ze vinden mensen die hen bevoegd en bekwaam lijken voor de job).

Ten tweede, in tegenstelling tot wat verwerende partij verklaart heeft verzoeker wel overtuigend bewijsstukken neergelegd ter ondersteuning van zijn verklaringen over zijn werk als geheime agent: hij heeft onder andere een attest van Shemsedin B. (...), zijn voormalige manager binnen de geheime diensten, voorgelegd bij de asielinstanties, alsook Whatsapp conversaties met een voormalige collega Emina. Verwerende partij had bijvoorbeeld contact kunnen nemen met de heer Shemsedin B. (...), die verzoekers verklaringen totaal zou hebben ondersteund, om te checken of hun vorige werk relatie gevestigd is.

Voor het overige moet er worden benadrukt dat verzoeker niet veel heeft kunnen (lees: mogen) zeggen tijdens zijn interviews bij het CGVS over zijn voormalig werk als geheime agent wegens de geheime oord van de job.”

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn problemen met de familie I., de heer G. en de familie V. In dit kader doet hij gelden:

“Betreffende zijn problemen met de familie I. (...) benadrukt verzoeker de bijzondere moeilijkheid om dergelijke invloed van de familie op zijn zaak te bewijzen, daar deze familie in se discreet moet blijven, zeker als ze "under the spotlight" is.

Verzoeker kan dus enkel verklaren dat hij dit weet, dat hij het heeft gehoord door meerdere mensen, en dat hij weet dat de familie en rol heeft gespeeld in zijn arrestatie en veroordeling.

Daarenboven, algemene informatie beschikbaar over corruptie in de rechterlijke macht bevestigen de verklaringen van verzoeker. De juridische instanties zijn corrupt, of kunnen het zijn (stuk 4) :

(...)

Het is vervolgens niet aannemelijk dat in een dergelijke context van wijdverspreide corruptie, er invloed gedaan werd op de rechter die verzoeksters rechtszaak moest behandelen.

Ook is het begrijpelijk dat verzoeker dus geen klacht heeft ingediend tegen deze familie. Hij weet hoe het systeem functioneert en hij weet dat hij sowieso zal verliezen tegen dergelijke machtige mensen.

Verder merkt verzoeker op dat verwerende partij zich enkel baseert op een krantenartikel (waarvan enkel sommige zinnen ervan worden vertaald naar het Nederlands; zie ook supra voor dezelfde kritiek) om haar standpunt te maken. Dit is zeker onvoldoend om de feiten in zijn zaak vast te stellen want de pers is ook gekend om de feiten soms te verdraaien.

Bovendien, wat betreft verzoekers problemen met de heer Dashamir G. (...), moet er worden vastgesteld dat verwerende partij de verleden steekpartij niet in vraag heeft gesteld en dus ook niet het verleden conflict tussen de betrokkenen. Zoals artikel 48/7 VW vaststelt, "het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen". In casu heeft verzoeker uitgelegd dat hij steeds Dashamir G. (...) vreest omdat hij nog wraak wil nemen.

Betreffende de familie V. (...) moet er nog worden onderstreept dat wraak mogelijk is zelfs weet verzoeker niet veel over de familie. Dat wil niet zeggen dat deze familie niet verzoeker in haar vizier heeft, want die werd een hele tijd betrokken (hoewel hij daarna onschuldig werd verklaard) bij de moord van een lid van de familie. Ze willen ook bloedwraak nemen op verzoeker.

Verzoekende partij benadrukt dat in Albanië de vendetta nog steeds wordt toegepast en dat ze geen toereikende en effectieve bescherming zou krijgen van de Albanese overheden aangezien hun onmogelijkheid om in dergelijke geschillen tussen te komen die nog veel slachtoffers laten.

Een COI Focus betreffende Albanië (stuk 7) stelt vast, over bloedwraak die nog steeds in Albanië hard optreedt, zelf als er inspanningen gedaan worden om deze te vermijden of te bestraffen :

(...)

Er bestaat daartegen geen effectieve bescherming, daar de corruptie in Albanië wijdverspreid is (stuk 8): (...)"

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde moet verzoeker als vluchteling erkend want hij vreest, als hij naar haar land van herkomst moet terugkeren mishandeld en/of gedood te worden omwille van zijn werk als agent voor de Albanese geheime diensten, zijn infiltratie in een terreurnetwerk, zijn problemen met de familie I. (...), met Dashamir G. (...), en met de familie V. (...). Hij baseert zijn vrees ook op verleden vervolgingen in de zin van artikel 48/7 VW. Hij kan daarvoor de bescherming van de nationale autoriteiten niet krijgen.

In ondergeschikte orde moet de subsidiaire bescherming hem toegekend worden. Er bestaan ernstige en bewezen redenen om aan te nemen dat verzoekende partij in de toekomst het risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling zonder adequate bescherming van de Albanese autoriteiten. In dat opzicht moet verzoekende partij op zijn minst van de subsidiaire beschermingsstatus genieten.

In zeer ondergeschikte orde moet ten minste de bestreden beslissing vernietigd worden, gezien de bovenvermelde informatie over de situatie van vendetta in Albanië en de mogelijkheden om zich daarvan te beschermen, de corruptielevel in Albanië en de mogelijkheden om beroep te doen op de bescherming van de Albanese overheden."

2.2. Verzoeker vraagt op grond van hetgeen voorafgaat:

"Haar de hoedanigheid van vluchteling ter erkennen en haar het status van vluchteling toe te kennen ;

In ondergeschikte orde, haar de subsidiaire bescherming toe te kennen;

In zeer ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Pagina beschikbaar op <http://www.ambasadat.gov.al/belgium/en/embassv-services>;

4. Le Point, « La Justice albanaise malade de la corruption », 18.07.2016 ;

5. Council of Europe, « Corruption and political interference burden Albania's judicial system", 16.01.2014;

6. La Croix, "Albanie: la justice en quête de son honneur perdu", 06.07.2019 ;

7. COI Focus, « Albanië : Algemene situatie », 27.06.2018;

8. OSAR, "Albanie: vendetta", 13.07.2016".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft vooreerst tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde medische documenten blijkt vooreerst dat u rugproblemen heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werden er regelmatig pauzes gehouden en had u de mogelijkheid om steeds bijkomende pauzes aan te vragen (CGVS 1, p. 2, 11, 14 en 17; CGVS 3, p. 2, 12, 15 en 27). Voorts blijkt dat u kampt met mentale problemen. Uit het schrijven van uw psychiater d.d. 5 februari 2021 blijkt evenwel enkel dat u te maken heeft met angsten, wantrouwen en nervositeit. Hieruit blijkt echter niet dat uw mentale problemen van die aard zijn dat deze u verhinderd zouden hebben om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Er kan hierbij herhaald worden dat u bij aanvang van elk onderhoud expliciet gewezen werd op de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen (CGVS 1, p. 2; CGVS 3, p. 2). Uit uw verklaringen tijdens uw eerste onderhoud blijkt overigens dat u zich ervan bewust was dat u steeds kon aangeven als u moeilijkheden ondervond om de vragen van het Commissariaat-generaal te beantwoorden (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede onderhoud werd er na elke pauze voorts steeds gepeild naar uw welzijn. Steeds gaf u aan zich goed genoeg te voelen om het onderhoud verder te zetten (CGVS 3, p. 12, 15 en 27). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Gezien verzoeker deze motieven in het geheel niet aanvecht of betwist, blijven deze onverminderd overeind.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.3. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar met recht gemotiveerd wordt:

"Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari

2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een nood aan internationale bescherming in zijn hoofd.

Dient echter te worden vastgesteld dat verzoekers houding en gedragingen na aankomst in Europa en België geheel niet kunnen worden gerijmd met en bijgevolg op fundamentele wijze afbreuk doen aan zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, hetgeen hier niet het geval is. U bevindt zich immers reeds sinds 30 augustus 2018 in België. Na uw vrijlating uit het gesloten centrum te Vottem op 14 september 2018, ging u weliswaar in beroep tegen het u betekende bevel om het Belgische grondgebied te verlaten doch ondernam u aanvankelijk geen stappen om uw verblijf in België in orde te maken. Pas op 24 mei 2019 diende u een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Nadat de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 juni 2019 het besluit nam om hieraan geen gevolg te geven, duurde het nog tot 14 oktober 2019, i.e. meer dan dertien maanden na uw aankomst in België, dat u zich tot de Belgische asielinstanties wendde om te verzoeken om internationale bescherming (CGVS 1, p. 10 en 11; schrijven advocaat d.d. 27 november 2019, p. 2 en 3). Dat u een man op leeftijd bent, een slechte gezondheid heeft, de taal niet spreekt en de procedures niet kende én dat uw (vorige) advocaat u niet informeerde over deze mogelijkheid (schrijven advocaat d.d. 27 november 2019, p. 3), kan uw afwachtende attitude niet rechtvaardigen. Er kan in dit verband namelijk gewezen worden op het feit dat uw echtgenote zowel in 1998 als in 2018 om internationale bescherming verzocht in België. Bovendien woont uw dochter, in wiens woning u heden verblijft, al 22 jaar in België en behaalde ze hier een universitair diploma (CGVS 3, p. 3). Gelet op het feit dat u reeds bij uw aankomst in België op 30 augustus 2018 liet blijken dat u omwille van uw werk als geheim agent represailles vreesde bij een terugkeer naar Albanië (zie formulier hoorrecht d.d. 30 augustus 2018), kon er in alle redelijkheid verwacht worden dat u zich – bijv. met behulp van uw dochter – zou informeren over de in België voorziene beschermingsmodaliteiten en dat u zich hierop zou beroepen, quod non in casu. Ook uit de vaststelling dat u, nadat uw huidige advocate u in juli 2019 uiteindelijk de raad had gegeven om te verzoeken om internationale bescherming (schrijven advocaat d.d. 27 november 2019, p. 3), niet meteen om internationale bescherming verzocht volgens u omdat u eerst bewijsmateriaal wilde vergaren over uw vroegere tewerkstelling en uw problemen in Albanië, kan slechts moeilijk een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade afgeleid worden. Er kan immers niet worden ingezien waarom u niet tegelijkertijd én om internationale bescherming zou kunnen verzoeken én het nodige bewijsmateriaal zou kunnen verzamelen. Gelet op voorgaande bevindingen kan uit uw houding geenszins afgeleid worden dat u internationale bescherming dringend noodzakelijk achtte. Als dusdanig relateert deze vaststelling de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees bij terugkeer.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat het gegeven dat hij 13 maanden heeft laten passeren vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming indiende *“de analyse die het CGVS van zijn asielaanvraag moet maken en de beoordeling van zijn behoefte aan bescherming niet verdoezelen”* mag, doet hij aan deze motieven namelijk hoegenaamd geen afbreuk en biedt hij voor zijn kennelijk nalatige houding niet de minste verklaring. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende meer een jaar talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen, getuigt in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een manifest negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze vastgesteld dat zich een aantal bevreemdende vaststellingen opdringen inzake verzoekers Albanese paspoort. De motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing luiden in dit kader als volgt:

“Voorts kan er gewezen worden op enkele bevreemdende vaststellingen betreffende uw Albanese paspoort. Ofschoon u er uiteindelijk wel in slaagde om de relevante pagina's van uw verlopen paspoort neer te leggen (CGVS 3, p. 7, 31 en 36), blijkt uit uw verklaringen dat u zich twee of drie keer aanbod bij de Albanese ambassade in Brussel om een nieuw paspoort aan te vragen. Telkenmale werd u evenwel gezegd dat u geen paspoort kon bekomen omdat u geen document kon voorleggen waaruit bleek dat u in België verbleef. Niet alleen ondergraaft de vaststelling dat u zich richtte tot uw nationale autoriteiten uw vrees ten aanzien van de Albanese autoriteiten – u vreest immers door hen vermoord te worden (CGVS 1, p. 21; CGVS 3, p. 35) –, ook het antwoord van de Albanese ambassade overtuigt niet. Uit de beschikbare informatie blijkt namelijk dat u als Albanees staatsburger, mits het nemen van de nodige administratieve stappen en het betalen van een geldsom, een nieuw paspoort kan bekomen in de Albanese ambassade in Brussel. Men dient hiervoor slechts in het bezit te zijn van een identiteitsbewijs (bijvoorbeeld een kopie van uw verlopen paspoort of uw elektronisch rijbewijs) of, in geval van verlies van het vorige paspoort, een aangifte van verlies, gedaan bij de autoriteiten van het land waar het paspoort verloren is gegaan. Niet alleen beschikt u over een huwelijksakte, die werd opgemaakt op 21 februari 2018, en een geboorteakte en een nationaliteitsbewijs die werden uitgereikt in juli 2019, ook legde u van bij het begin van uw asielpprocedure een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer. U bracht tevens uw Albanees rijbewijs aan ter ondersteuning van uw identiteit en nationaliteit. Aldus kan er aangenomen worden dat u op een eenvoudige wijze uw identiteit en nationaliteit kon aantonen ten aanzien van het ambassadepersoneel en is het weinig aannemelijk dat de Albanese autoriteiten u geen nieuw paspoort konden uitreiken. Deze vaststellingen doen sterk vermoeden dat u wél een nieuw Albanees paspoort bekomen heeft en dat u uw huidige paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie staat - zoals een terugkeer naar uw land van herkomst - die niet met uw verklaringen die u op het Commissariaat-generaal aflegde overeenstemmen. Deze vaststellingen doen bijkomend afbreuk aan uw beweerde vrees.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De pertinente en terechte vaststelling dat het gegeven dat hij zich meermaals tot de Albanese ambassade zou hebben gewend zijn vermeende vrees ten aanzien van de Albanese autoriteiten ondermijnt, laat hij geheel onverlet. Verder ontkracht verzoeker de voormelde motieven niet door aan te geven dat hij, in weerwil van wat verweerder aangeeft, bijkomend een bewijs van verblijf in België diende voor te leggen. Dat of waarom zulks voor hem onmogelijk zou zijn (geweest), wordt door verzoeker namelijk op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt. Verzoeker verblijft immers reeds jarenlang in België, is ingeschreven in het vreemdelingenregister, bevindt zich heden in de procedure internationale bescherming en had en heeft aldus de beschikking over een attest van immatriculatie. Aldus blijft het, ook indien hij daarvoor een bewijs van verblijf in België moest voorleggen, kennelijk onaannemelijk dat verzoeker, ondanks dat hij zulks meermaals zou hebben getracht, geen paspoort zou hebben (kunnen) bekomen. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Bovendien zijn er nog andere elementen aanwezig in uw administratief dossier die wijzen op een mogelijke terugkeer naar Albanië nadat u vrijgelaten werd uit het gesloten centrum van Vottem op 14 september 2018. Zo werd uw Albanees rijbewijs in Albanië uitgereikt op 15 mei 2020 (CGVS 3, p. 7). Uw stelling dat uw broer dit rijbewijs via zijn connecties in uw naam kon verkrijgen en uw bewering dat uw handtekening gerecupereerd werd vanuit het systeem (CGVS 3, p. 7-8), kunnen maar moeilijk overtuigen. Immers, uit de vier getuigenverklaringen, die u neerlegde ter ondersteuning van uw bewering in een bloedwraak met de familie V. (...) verwikkeld te zijn, blijkt dat u Albanië verlaten heeft omdat u vervolgd werd door leden van de familie V. (...). Gezien de moord op het slachtoffer plaatsvond op 8 december 2008 en u op diezelfde dag werd gearresteerd in Nederland (CGVS 1, p. 7), doen deze verklaringen van uw broer en drie vrienden vermoeden dat u na uw vrijlating uit het gesloten centrum in september 2018 teruggekeerd bent naar Albanië, waarna u aldus opnieuw naar België kwam.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Door boudweg zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen, omtrent het gegeven dat zijn broer middels diens connecties en geld het rijbewijs zou hebben bekomen, doet verzoeker namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen, die onder meer schragen op de door verzoeker zelf neergelegde getuigenverklaringen. Evenmin doet verzoeker aan deze vaststellingen afbreuk door te wijzen op de door hem ingediende aanvraag tot medische regularisatie in maart 2019. Verzoeker werd immers reeds in september 2018 vrijgelaten uit het gesloten centrum te Vottem, zodat hij weldegelijk kan zijn teruggekeerd en zelfs maandenlang kan hebben verbleven in Albanië alvorens terug te keren

en een aanvraag tot medische regularisatie in te dienen. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Het geheel van de voormelde vaststellingen maakt dat de zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de ernst, oprechtheid en geloofwaardigheid van diens beweerde nood aan internationale bescherming op ernstige wijze worden ondermijnd.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Vervolgens kan er vastgesteld worden dat u uw tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst niet aannemelijk gemaakt heeft. Zo zijn uw verklaringen over de manier waarop u in dienst kwam bij de geheime dienst allerm minst overtuigend. U verklaarde dat u op de radar kwam van Maksim F. (...), de toenmalige algemeen directeur van de geheime dienst in Albanië, doordat u vanaf 1994 enkele jaren voor de Amerikaanse ambassade in Albanië gewerkt heeft. Niet alleen weigerde u te vertellen wat uw activiteiten voor de Amerikanen precies inhielden (CGVS 3, p. 19), ook komt het bevreemdend over dat deze Maksim F. (...), destijds de nummer één van de SHIK (CGVS 3, p. 21 en 22), i.e. de naam van de Albanese geheime dienst tussen 1991 en 1999, u in 2002 persoonlijk wilde rekruteren omwille van uw verleden bij de Amerikaanse ambassade, daar waar uw activiteiten bij de Amerikaanse ambassade in 1996 of 1997, i.e. vijf jaar eerder, reeds beëindigd waren en u nadien geen enkel contact meer had met medewerkers ervan (CGVS 3, p. 22). Voorts worden uw verklaringen over Maksim F. (...) niet ondersteund door de beschikbare informatie. Ofschoon u aangaf dat hij de nummer één was van de Albanese geheime dienst en er nu nog steeds tewerkgesteld is al dan niet als algemeen directeur (CGVS 3, p. 27) blijkt uit de beschikbare informatie dat hij niet voorkomt in de lijst met voormalige directeurs van de Albanese geheime dienst. Bovendien blijkt uit deze informatie dat Maksim F. (...), ofschoon hij in het verleden wel gewerkt heeft voor de SHISH, i.e. de huidige naam van de Albanese geheime dienst, de voorzitter was van een centrum dat zich bezighoudt met het bestuderen van terrorisme en georganiseerde misdaad. Dit centrum werd op gerechtelijk bevel gesloten door de Albanese autoriteiten. Maksim F. (...) werd er bovendien van verdacht om als hoofd van dit centrum valse documenten, met het opschrift Antimafia of Antiterrori, uitgereikt te hebben. Dit kwam aan het licht nadat een dertigjarige man uit Lezhë zich valselijk had geïdentificeerd als politieagent. Eerder had Maksim F. (...) ook al soortgelijke feiten gepleegd in Kosovo, alwaar hij 52 personen tegen betaling van 2000 euro van valse documenten van de Albanese geheime dienst (SHISH) voorzag. Deze vaststellingen betreffende de persoon die u ingelijfd zou hebben bij de geheime dienst ondermijnen uw tewerkstelling bij deze organisatie op bijzonder ernstige wijze.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In zoverre verzoeker verweerder in het kader van het voorgaande verwijt dat slechts delen van de in het dossier opgenomen informatie en artikelen werden vertaald, kan vooreerst worden opgemerkt dat de taal van de procedure, zoals bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, niet van toepassing is op de door verweerder gehanteerde informatiebronnen. Er is verder geen wettelijke bepaling die en geen beginsel dat aan verweerder de verplichting oplegt om alle informatie in het dossier, met inbegrip van deze passages die niet relevant worden geacht ter onderbouwing van de beslissing, te vertalen naar de taal van de procedure. Het staat verzoeker op zijn beurt daarenboven vrij om, zo hij de mening toegedaan is dat er andere dan de door verweerder vertaalde passages relevant zouden zijn voor zijn verzoek, zelf deze relevante passages aan te duiden en voor deze passages te voorzien in een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Verzoeker laat zulks echter na.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker heden zelf bevestigt dat Maksim F. indertijd inderdaad niet de algemene directeur van de Albanese geheime dienst was. Tevens geeft verzoeker uitdrukkelijk aan dat zulks blijkt uit de vertaling van een artikel over deze persoon zoals opgenomen in het administratief dossier. Hiermee bevestigt verzoeker aldus dat hij eerder foutieve verklaringen aflegde over deze persoon waar hij ten onrechte beweerde dat deze wel de hoogste baas van deze dienst was. Verzoeker biedt verder geen dienstige uitleg voor het feit dat hij, hoewel hij enerzijds beweerde dat hij door Maksim F. zou zijn ontdekt omwille van zijn voormalige werkzaamheden voor de Amerikaanse ambassade, anderzijds weigerde om te vertellen wat zijn beweerde activiteiten voor de Amerikanen dan wel zouden hebben ingehouden.

Verder treedt de Raad verweerder bij waar deze terecht stelt dat het erg bevreemdend is dat verzoeker in 2002 op de radar zou zijn gekomen van Maksim F. ondanks dat zijn tewerkstelling voor de Amerikaanse ambassade reeds vijf jaar eerder werd beëindigd en hij nadien geen enkel contact meer had met de medewerkers van deze ambassade. Door deze vaststelling eenvoudigweg te ontkennen en door boudweg en op algemene wijze te poneren dat geheime inlichtingendiensten zo ook werken, ontkracht verzoeker deze vaststelling hoegenaamd niet en biedt hij geenszins een verklaring waarom

een hooggeplaatst persoon binnen de geheime dienst hem (slechts) jaren na de beëindiging van zijn tewerkstelling voor de Amerikanen omwille van deze tewerkstelling plots zou willen rekruteren. Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige bovendien geheel ongemoeid waar met recht wordt gemotiveerd dat het centrum waar Maksim F. aan het hoofd stond op gerechtelijk bevel werd gesloten door de Albanese autoriteiten, dat Maksim F. er bovendien van werd verdacht om als hoofd van dit centrum valse documenten te hebben uitgereikt en dat Maksim F. ook al soortgelijke feiten had gepleegd in Kosovo, alwaar hij tientallen personen tegen betaling voorzag van valse documenten van de Albanese geheime dienst.

Eveneens wordt inzake verzoekers vermeende tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Daarnaast kan er betreffende uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst benadrukt worden dat u geen enkel overtuigend bewijsstuk neerlegde ter ondersteuning van uw verklaringen. Ofschoon u verschillende keren werd gevraagd om uw beweringen aangaande uw professionele activiteiten voor de geheime dienst met documenten te ondersteunen en u bovendien verwees naar uw contacten met ex-collega's en een ex-leidinggevende die uw tewerkstelling konden aantonen (CGVS 1, p. 9 en 21; CGVS 3, p. 31 en 36; mail advocaat 20 november 2020), bleef u hier volledig in gebreke. Het enige document waarmee u uw tewerkstelling zou kunnen bewijzen betreft een werkbadge. Deze badge waarop uw naam, uw bloedgroep en de woorden ‘central intelligence agency’ vermeld zouden staan werd u evenwel niet teruggegeven door de Nederlandse autoriteiten toen u op 30 augustus 2018 door hen in vrijheid werd gesteld (CGVS 1, p. 9; CGVS 3, p. 7 en 8). Echter, in het door u neergelegde arrest van het Hof van Beroep, waaraan een lijst werd toegevoegd met de inbeslaggenomen voorwerpen tijdens het gerechtelijk onderzoek naar het overlijden van G. V. (...), wordt deze werkbadge niet expliciet vermeld. Ofschoon uw advocate een aantal stappen ondernam om dit document alsnog te bekomen (zie mailverkeer advocaat met Nederlandse advocaten en Openbaar Ministerie) dient vastgesteld dat u tot op heden noch deze werkbadge noch elk ander document heeft neergelegd waaruit ook maar enigszins blijkt dat u daadwerkelijk tewerkgesteld was bij de geheime dienst. Dit is niet ernstig. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat de WhatsApp-gesprekken met uw voormalige collega Emin, waarin u vraagt om een brief, én de verklaring op eer van uw werkrelatie Shemsedin B. (...) – een boodschap die hij ook al per mail aan uw advocate overmaakte -, niet weerhouden kunnen worden als bewijskrachtige documenten. Dergelijke WhatsApp-conversaties en verklaringen kunnen immers eenvoudig in scène worden gezet. De objectieve waarde ervan is bijgevolg onbestaande. Dat u uw jarenlange tewerkstelling – u werd gerekruteerd in 2002 en was actief tot aan uw arrestatie in Nederland in december 2008 (CGVS 1, p. 6; CGVS 3, p. 18 en 19) – op generlei wijze kan ondersteunen met documenten is allerminst aannemelijk.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er namelijk toe deze motieven eenvoudigweg te ontkennen en te betwisten door te poneren dat de verklaring van Shemsedin B. en de WhatsApp-conversatie wel overtuigende bewijsstukken zouden betreffen. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake de door hem neergelegde bewijsstukken gedane vaststellingen. De Raad treedt verweerder in deze vaststellingen dan ook integraal bij.

Bovendien wordt aangaande verzoekers beweerde werkzaamheden voor de Albanese geheime dienst in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Ook uw verklaringen over uw specifieke taken bij de Albanese geheime dienst zijn allesbehalve overtuigend. Zo verklaarde u, omdat u voordien reeds gepassioneerd was in landmijnen en snipers, dat u zich specialiseerde in deze materie (CGVS 3, p. 23 en 24). Gevraagd welke springstoffen er gebruikt worden in landmijnen gaf u aan dat C-4 overal gebruikt kan worden. Aangespoord om andere soorten springstof te benoemen, bleef u evenwel in gebreke (CGVS 3, p. 24). Later, toen u gevraagd werd naar welke ontstekingsmechanismes men hanteert om explosieven te doen ontploffen, verwees u opnieuw naar enkele explosieven (CGVS 3, p. 26), geen ontstekingsmechanismes. Dienaangaande kon u slechts stellen dat men vroeger twee elektriciteitsdraden gebruikte en later overstapte naar apparatuur waardoor men iets kon laten ontploffen op afstand. De namen van deze apparaten waren u echter compleet onbekend (CGVS 3, p. 26). Ook uw kennis over snipers is bijzonder lacunair. U stelde dat het in Albanië allemaal begon met snipers van het merk TT, waarvan slechts één type op de markt kwam. Gevraagd naar andere producenten of merken gaf u aan dat er Russische, Chinese en Amerikaanse merken waren. U verwees uiteindelijk enkel naar een ‘Kalasjnikov’. U had het over ‘type 56’, hetgeen evenwel een door China gefabriceerde kopie van de AK-47 (Kalasjnikov) betreft. Hierop nogmaals gevraagd naar andere concrete merken en/of types van snipers bleef u opnieuw steken in oppervlakkige verklaringen zonder evenwel concrete kennis tentoon te spreiden (CGVS 3, p. 25 en 26).

Dat een zelfverklaard expert in landmijnen en snipers een dermate gebrekkige kennis heeft van de materie waarin hij gespecialiseerd zou zijn, is allerm minst aannemelijk."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. De voormelde informatie kan namelijk bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde gevoelig, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker deze informatie niet kon of mocht prijsgeven wegens de geheime aard van zijn job.

Daarenboven wordt omtrent verzoekers zelfverklearde tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze aangegeven:

"Dat u er niet in slaagde om uw professionele activiteiten bij de Albanese geheime dienst aannemelijk te maken blijkt tot slot ook uit het feit dat u over andere zaken vage en oppervlakkige verklaringen aflegde. Zo gaf u aan dat u per cheque uitbetaald werd en dat u het uitbetaalde bedrag in elke bank ter wereld kon innen (en ook effectief inde) onder uw eigen identiteit. Gevraagd om dit aan te tonen, gaf u echter aan dat dit niet kon gezien dit vertrouwelijk was. U erop gewezen dat u onder uw eigen identiteit geld afhaalde, gaf u aan dat er grenzen overschreden waren en weigerde u verder te vertellen (CGVS 3, p. 29 en 30). Hierop gevraagd naar de landen waarin u missies moest uitvoeren, gaf u opnieuw aan niet te willen en kunnen antwoorden. Gevraagd of u in Italië op missie ging, gaf u aan dat dit het geval was. Andere landen wilde of kon u evenwel niet benoemen (CGVS 3, p. 30 en 31). Gepeild naar een concrete missie verklaarde u tot tweemaal toe niet te antwoorden op dergelijke vragen (CGVS 3, p. 31). Gewezen op uw medewerkingsplicht en op het feit dat het u toekomt om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk bij de Albanese geheime dienst gewerkt heeft, gaf u aan dat het vaststaat dat u er gewerkt heeft (CGVS 3, p. 31). Hiermee toont u geenszins in concreto uw effectieve tewerkstelling aan. U verwees voorts nog naar Jan, uw contactpersoon bij de Nederlandse geheime dienst (CGVS 3, p. 31). U verklaarde over deze persoon dat hij de belangrijkste functionaris van deze instantie was (CGVS 3, p. 8). Jullie samenwerking heeft u evenwel niet aannemelijk gemaakt. Zo kan er in dit verband vastgesteld worden dat, ofschoon blijkt dat u reeds in het kader van het proces betreffende de moord op G. V. (...) op 8 december 2008 verwees naar de politieambtenaar Jan, werkzaam voor de Nederlandse Nationale Recherche (arrest gerechtshof Amsterdam d.d. 17 januari 2011, p. 11 en 14), het hof oordeelde dat u uw rol als infiltrant voor de Albanese dan wel Nederlandse inlichtingen- of veiligheidsdiensten niet toereikend gesubstantieerd had. Bovendien wist u geeneens de volledige naam van Jan (CGVS 3, p. 9), daar waar u in het kader van verschillende zaken met hem samenwerkte (CGVS 3, p. 12) en u klaarblijkelijk steeds contact mocht opnemen met zijn vrouw in geval van urgenties (CGVS 3, p. 12) en er aldus min of meer sprake geweest moet zijn van een hechte band, hetgeen overigens ook blijkt uit uw verklaringen dat Jan u apprecieerde en de situatie waarin u verzeild bent geraakt erg vindt (CGVS 3, p. 10). Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verleden bij de Albanese geheime dienst en uw infiltratie in een terreurnetwerk."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, was en is het aan hem om zijn vermeende tewerkstelling voor de Albanese geheime dienst aannemelijk te maken aan de hand van voldoende concrete informatie en weigerde verzoeker zelf om deze informatie te verstrekken. Nochtans werd hij van bij de aanvang van zijn procedure en meermaals gewezen op het vertrouwelijke karakter van zijn verklaringen en op de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust(te). Dat verzoeker dermate vage en oppervlakkige verklaringen aflegde en weigerde de nodige informatie te verstrekken over zijn beweerde activiteiten voor de geheime dienst van Albanië, laat niet toe aan deze activiteiten ook maar enig geloof te hechten.

Gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Het geheel van voorgaande vaststellingen maakt dat er geen enkel geloof gehecht worden aan uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst."

Derhalve wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld:

"Gezien u deze tewerkstelling niet aannemelijk gemaakt heeft, maakte u evenmin aannemelijk dat u infiltreerde in het terreurnetwerk dat een (mislukte) aanslag pleegde op een vlucht tussen Amsterdam en Detroit op 25 december 2009. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw infiltratie in dit netwerk en aldus aan uw stelling dat u de Nederlandse autoriteiten vóór uw arrestatie in december 2008 reeds getipt had over de geplande aanslag (CGVS 3, p. 10 en 11), kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw bewering dat de Nederlandse geheime dienst er alles aan gedaan heeft om u van kant te maken of u te verzwakken. Zo gaf u aan dat uw psychologische toestand verstoord werd en dat er complicaties optraden tijdens en na uw rugoperatie eind 2017 (CGVS 1, p. 10 en 21; CGVS 3, p. 11). Ofschoon niet betwist wordt dat u heden mentale problemen heeft, dient vastgesteld te worden dat deze aldus niet het gevolg kunnen zijn van uw verleden bij de Albanese geheime dienst of

het door u beweerde optreden van de Nederlandse autoriteiten. Betreffende de complicaties na uw rugoperatie kan er overigens nog opgemerkt worden dat deze, zoals blijkt uit uw medisch dossier met betrekking tot deze rugoperatie, eigen zijn aan de door u ondergane ingreep en dat u reeds vóór de operatie in kennis werd gesteld over het mogelijke optreden ervan. Tot slot kan er nog gewezen worden op een tegenstrijdigheid aangaande uw vrees voor de Nederlandse autoriteiten. Daar waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat u nog steeds gevaar loopt en dat de Nederlandse autoriteiten u in Albanië, in tegenstelling tot in België, gemakkelijk kunnen raken (CGVS 1, p. 20), gaf u tijdens uw tweede onderhoud aan dat uw connectie met Jan en de Nederlandse geheime dienst niets te maken hebben met Albanië en dat u dan ook niet bang bent om terug te keren naar uw land van herkomst (CGVS 3, p. 13)."

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven *in concreto* te weerleggen of te betwisten. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Vervolgens verklaarde u een terugkeer naar Albanië te vrezen omwille van uw grootste probleem, met name uw conflict met de familie I. (...) (CGVS 1, p. 18). U gaf aan dat u in 1994 de schuilplaats van Altin I. (...) bekendmaakte en dat zijn broer Arben I. (...), een vooraanstaand lid van de Socialistische Partij, u dit kwalijk nam. U acht hem dan ook verantwoordelijk voor uw arrestatie in de rechtbank van Tirana en uw uiteindelijke veroordeling in 2005 (CGVS 1, p. 14, 15 en 16; CGVS 3, p. 4 en 5). Vooreerst kan er opgemerkt worden dat uw verklaringen niet stroken met de inhoud van het krantenartikel dat u neerlegde ter staving van dit incident. U verklaarde dat u al toegang gekregen had tot de rechtbank toen u gesommeerd werd om terug te keren. Hierna kwam het tot een ruzie tussen u en de bewakingsagent, die u vastpakte, beledigde en uiteindelijk in de lucht schoot (CGVS 1, p. 15). Uit het krantenartikel, gebaseerd op getuigenverklaringen van onder meer journalisten die aanwezig waren op de rechtbank, blijkt evenwel dat het aan de toegangscontrole daadwerkelijk tot een woordenwisseling kwam tussen u en de bewakingsagent, maar dat deze laatste vrij rustig bleef. Tijdens de achtervolging die begon nadat u de zus van de agent had uitgescholden, schoot niet de politieagent, maar u met uw pistool in de lucht. Dit plaatst vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw versie van de feiten.

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Door te beweren dat de pers ook soms feiten verdraait, toont verzoeker, nog daargelaten dat hij deze bewering geenszins staft of onderbouwt, geheel niet aan dat zulks *in casu* ook daadwerkelijk het geval zou zijn (geweest) en dat de inhoud van het voormelde krantenartikel bijgevolg foutief zou zijn. Dat verzoeker heden en na te zijn geconfronteerd met de voorliggende beslissing en de hierin opgenomen, voorgaande vaststellingen, voorhoudt dat het krantenartikel dat hij *nota bene* zelf neerlegde ter staving van zijn verzoek foutieve informatie zou bevatten, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Mede gelet op het voorgaande, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de terechte vaststelling dat zijn verklaringen omtrent het betreffende incident niet kunnen worden gerijmd met de inhoud van het voormelde krantenartikel en bijgevolg niet blijken te stroken met de werkelijkheid. In zoverre verzoeker in dit kader aan verweerder verwijt dat het krantenartikel niet volledig werd vertaald, kan worden herhaald dat de taal van de procedure, zoals bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, niet van toepassing is op de door verweerder gehanteerde informatiebronnen en dat er geen wettelijke bepaling is die of beginsel is dat aan verweerder de verplichting oplegt om alle informatie in het dossier, met inbegrip van deze passages die niet relevant worden geacht ter onderbouwing van de beslissing, te vertalen naar de taal van de procedure. Het staat verzoeker, zoals reeds hoger werd aangegeven, daarenboven vrij om, zo hij de mening toegedaan is dat er andere dan de door verweerder vertaalde passages relevant zouden zijn voor zijn verzoek, op zijn beurt zelf deze relevante passages aan te duiden en voor deze passages te voorzien in een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Verzoeker laat zulks echter na.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Daarnaast kan erop gewezen worden dat u geen enkel concreet element kon aanbrengen waaruit blijkt dat de I. (...)’s daadwerkelijk uw arrestatie en veroordeling in scène zouden hebben gezet. U gaf slechts aan dat u dit gezegd werd en dat u overtuigd bent van uw gelijk. Gevraagd naar concrete aanwijzingen bleef u steken bij de weinig overtuigende stelling dat u veel mensen kent die u dit gezegd hebben (CGVS 3, p. 34). Hieruit blijkt allerm minst het aandeel van Arben en Altin I. (...). Gevraagd of uw problemen met de I. (...)’s nog steeds actueel zijn, gaf u voorts aan dat een Albanees nooit vergeet, zeker gezien u veel schade toegebracht heeft aan de politieke carrière van Arben (CGVS 1, p. 20). Tevens gaf u aan dat hij tijdens zijn loopbaan veel criminelen heeft vrijgelaten en dat deze, indien de vraag gesteld wordt, geen twee keer zullen nadenken om u te vermoorden (CGVS 1, p. 20; CGVS 3, p. 5). Deze beweringen zijn evenwel weinig concreet en tonen dan ook niet aan dat u heden nog steeds onder de negatieve aandacht van de I. (...)’s staat."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door zijn eerder afgelegde verklaringen eenvoudigweg te herhalen en te bevestigen, ontkracht hij de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen op generlei wijze. Evenmin doet hij aan deze vaststellingen afbreuk door te wijzen op algemene informatie inzake de corruptie, onder meer binnen de rechterlijke macht, in Albanië. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon of concrete situatie. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar deze informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zijn eigen arrestatie en veroordeling daadwerkelijk en *in concreto* in scène zouden zijn gezet. Zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande, bracht verzoeker geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zulks het geval zou zijn. De pertinente en terechte vaststelling dat hij hoe dan ook niet concreet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij heden, decennia later, nog in de negatieve aandacht zou staan van de familie I., laat verzoeker daarenboven volledig onverlet.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Voorts gaf u aan ook te vrezen voor de personen met wie u in de jaren 1990 problemen kende in de discotheek die u destijds in Tirana uitbaatte (CGVS 1, p. 16 en 18). U verwees in dit verband voornamelijk naar Dashamir G. (...). Deze man zou u in 1994 of 1995 met een mes aangevallen hebben (CGVS 1, p. 16). U gaf aan dat uw conflict met hem nog steeds actueel is (CGVS 1, p. 16). U verwees hierbij evenwel slechts naar de algemene situatie in Albanië, naar het feit dat Dashamir G. (...) een crimineel is en naar het bloedwraakfenomeen (CGVS 1, p. 17 en 18). Gevraagd naar concrete elementen waarop u zich baseerde, gaf u aan geen zekerheid te hebben en niet te weten wat Dashamir G. (...) denkt (CGVS 1, p. 18). Dit kan bezwaarlijk overtuigen. Ook over de overige personen met wie u in uw discotheek voortdurend problemen en ruzie had en over uw actuele vrees voor hen, overtuigen uw verklaringen niet. U gaf immers meteen aan niet te weten wie u tegenwoordig nog pijn wil doen. U verklaarde dat men niet kan verwachten dat u 27 of 28 jaar na de feiten nog namen zou kunnen geven (CGVS 1, p. 18). Gevraagd waarop u zich baseerde om te stellen dat deze problemen nog steeds actueel zijn kon u echter geen concrete elementen aanbrengen waaruit dit blijkt. U stelde enkel dat dat de gewoonte is in Albanië en dat er na twintig jaar, of zelfs na honderd jaar, nog wraak genomen kan worden. Concrete elementen waarop u zich baseerde, gaf u opnieuw niet weer (CGVS 1, p. 18). Dat u nog steeds de personen dient te vrezen die u meer dan 25 jaar geleden het leven zuur gemaakt zouden hebben in uw discotheek, maakte u bijgevolg niet aannemelijk. Dit blijkt bovendien ook uit uw houding. Ofschoon deze problemen gesitueerd moeten worden in het midden van de jaren 1990 blijkt uit uw verklaringen dat u nadien om uiteenlopende redenen nog meermaals naar het buitenland ging doch steeds terugkeerde naar Albanië (CGVS 1, p. 5; CGVS 3, p. 23 en 30). Deze vaststelling relativeert uw vrees voor deze personen op aanzienlijke wijze.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met het loutere verwijzen naar het steekincident en naar de inhoud van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, kan verzoeker immers bezwaarlijk volstaan om aannemelijk te maken dat hij op heden, dit meer dan een kwarteeuw na datum, nog problemen zou riskeren met of zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd door Dashamir G. en/of andere voormalige klanten. Zoals genoegzaam blijkt uit verzoekers voormelde verklaringen, bleek verzoeker niet over concrete elementen te beschikken waaruit zou kunnen blijken en gaf hij aan geen zekerheid te hebben over het gegeven dat Dashamir G. en/of eventuele andere voormalige klanten van zijn discotheek hem actueel, decennia later, nog zouden wensen te viseren. Bovendien getuigen verzoekers voormelde houding en gedragingen duidelijk van het tegendeel. Aldus zijn er goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoeker op heden niet (opnieuw) riskeert slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade door toedoen van Dashamir G. en/of overige, voormalige klanten van zijn discotheek.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker naar aanleiding van de voormelde, in een ver verleden gesitueerde problemen, werkelijk alsnog problemen zou (dreigen te) ondervinden met de familie I., Dashamir G. en/of andere personen, *quod non*, dan nog in het geheel niet kan worden aangenomen dat verzoeker in dit kader in zijn eigen land verstoken zou dreigen te blijven van de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht aangegeven:

“Wat er ook van zij, gesteld dat het bij een terugkeer naar Albanië toch tot problemen zou komen omwille van de door u beweerde negatieve aandacht van de familie I. (...) jegens u, omwille van uw aanvaring met Dashamir G. (...) of omwille van de door u beweerde conflicten met het overige cliënteel van uw discotheek, dan nog dient er opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u anno 2021 geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, hetgeen hier niet het geval is.

Zo kan er aangestipt worden dat u nooit klacht heeft ingediend bij de autoriteiten omdat Arben I. (...) ervoor gezorgd zou hebben dat u onterecht werd veroordeeld (CGVS 3, p. 5 en 34). Ook tegen Dashamir G. (...) diende u nooit klacht in (CGVS 1, p. 16). Dat u in het kader van de problemen met deze laatste de tijd zijn werk wilde laten doen, hiermee doelend op het eventueel nemen van wraak, kan uw nalaten niet rechtvaardigen (CGVS 1, p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Om diezelfde reden is overigens ook uw stelling dat u, indien u een beroep zou doen op de politie voor uw problemen met het overige cliënteel van uw discotheek, uw problemen enkel maar erger zou maken (CGVS 1, p. 19), geen rechtvaardiging voor uw weigerachtige houding in dit verband.

Gevraagd of u in geval van (nieuwe) problemen wel beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten gaf u meermaals aan dat uw vervolgers rijk en machtig zijn. Ook stelde u niet te weten wie u kan vertrouwen en dat er sprake is van corruptie (CGVS 1, p. 17 en 18) en verklaarde u dat Arben I. (...) de bescherming geniet van de Albanese autoriteiten en de Socialistische Partij (CGVS 1, p. 20; CGVS 3, p. 5). Gewezen op informatie waaruit blijkt dat de voorbije jaren in Albanië de strijd tegen corruptie opgevoerd werd – informatie die hieronder uitgebreid aan bod komt – en gevraagd waarom er in uw specifieke geval toch sprake zou zijn van corruptie in het kader van uw problemen met de I. (...)’s, verwees u slechts in het algemeen naar de macht en de invloed van de I. (...)’s (CGVS 3, p. 5). De actuele macht en de huidige invloed van deze familie dient evenwel gerelativeerd te worden. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat Altin I. (...) in oktober 2018 gearresteerd werd door de Albanese autoriteiten op verdenking van de productie en het bezit van verdovende middelen en illegaal wapenbezit. Arben I. (...) nam hierop ontslag uit zijn ambt van directeur-generaal van de algemene directie ‘Verkeerswegen’. Toen Altin in april 2019 zijn huisarrest verbrak, werd hij opnieuw gearresteerd door de Albanese politie. Ofschoon niet betwist wordt dat Arben I. (...) in het verleden invloedrijke functies heeft uitgeoefend, toont deze informatie niet alleen dat de door u voorgestelde (huidige) macht van de I. (...)’s gerelativeerd dient te worden, maar hieruit blijkt ook dat de Albanese autoriteiten effectief optreden tegen (de familie van) vooraanstaande personen binnen het Albanese overheidsapparaat. Uit de beschikbare informatie blijkt overigens dat de Albanese autoriteiten in het verleden ook Dashamir G. (...) in het vizier hebben genomen. Zo werden verschillende van zijn eigendommen in beslag genomen in het kader van een antiwitwasonderzoek. Hieruit blijkt geenszins dat, indien u beroep zou doen op uw nationale autoriteiten, deze u geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden.

Dat de Albanese autoriteiten niet onwillig of onmachtig zijn om op te treden in geval van problemen wordt overigens bevestigd door informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete

maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan betreffende uw stelling dat u tijdens uw arrestatie in de rechtbank van Tirana in 2005 mishandeld zou geweest zijn door de politie (CGVS 1, p. 15) – uit het door u neergelegde krantenartikel in dit verband blijkt dat u bebloed werd overgebracht naar het politiecommissariaat – er nog op gewezen worden dat het loutere feit dat politieagenten geweld gebruiken bij een arrestatie – dat politie bij sommige arrestaties geweld moet gebruiken, komt overal ter wereld, ook in België, voor – op zich niet gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. Wat u betreft, is hierboven reeds gebleken dat er gediscussieerd kan worden over de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw arrestatie waardoor uit niets blijkt dat u zich gedwee en vrijwillig door de politie liet arresteren. Uit de problemen die u meer dan vijftien jaar geleden had met enkele politieagenten, tegen wie u overigens nooit klacht indiende (CGVS 3, p. 34 en 35), kan evenwel hoe dan ook niet afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten anno 2021 onwillig of onmachtig zijn om u, in geval van nieuwe problemen, hulp en/of bescherming te bieden. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat, zoals hierboven uitvoerig omschreven, de werking van de politieke en gerechtelijke autoriteiten in Albanië de voorbije jaren in positieve zin is geëvolueerd en dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan. De vaststellingen die worden gedaan omtrent en op grond van zijn eerder afgelegde verklaringen, laat hij geheel ongemoeid. Eveneens vecht hij de bestreden beslissing niet aan waar met reden vastgesteld wordt dat tegen de personen ten aanzien van dewelke hij problemen beweert te vrezen, met name Dashamir G. en de familie I., in het verleden weldegelijk reeds werd opgetreden door de Albanese autoriteiten. De informatie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt ligt verder volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat op dit vlak nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de

voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de beschikbare landeninformatie, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Dient bovendien te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“U vreesde tot slot vermoord te worden in het kader van een bloedwraak waarin u verwikkeld bent met de familie V. (...). Hoewel u aangeeft niets te maken te hebben met de moord in december 2008, nemen de nabestaanden van het slachtoffer u in het vizier en willen ze zich wreken voor de dood van hun familielid (CGVS 1, p. 7).

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw kennis van de tegenpartij quasi onbestaande is. U wist niet eens de volledige naam van het slachtoffer. Evenmin kende u de familieleden van het slachtoffer die u in het vizier nemen bij naam (CGVS 1, p. 8). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn of haar vrees, hetgeen hier geenszins het geval is. Uit de getuigenverklaringen van Rruzhdhi F. (...) blijkt overigens dat hij de familie V. (...) daadwerkelijk kent. Dat u zich niet op hem beriep om uw kennis over de tegenpartij te vergroten is niet aannemelijk. Voorts komt het ook bevreemdend over dat uw broer, die gezien de V. (...)’s u niet vinden nochtans net als u een potentieel doelwit is (CGVS 3, p. 33), nog steeds woont en werkt in Tirana (CGVS 1, p. 12; CGVS 3, p. 6). Voorgaande elementen plaatsen zeer ernstige vraagtekens bij het daadwerkelijke bestaan van de bloedwraakzaak waarin u met de familie V. (...) verwikkeld zou zijn. Dat u enkele getuigenverklaringen van vier personen die heden in Albanië wonen, waarin zij beweren dat u voor deze familie een doelwit vormt, en van uw schoonzoon die soortgelijke geruchten ter ore was gekomen, neerlegt, doet hieraan geen afbreuk. Dergelijke documenten kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie weerhouden worden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zo verzoeker werkelijk bloedwraak vreesde van de familie V., kon worden verwacht dat hij zich terdege zou hebben geïnformeerd over de reden achter deze bloedwraak en over de identiteit van zijn belagers. Verzoeker deed zulks echter klaarblijkelijk niet. Hij wist niet eens de volledige naam van het slachtoffer van de moord waarvan de familie in kwestie hem ten onrechte zou beschuldigen. Evenmin kende hij de familieleden van dit slachtoffer die hem in het vizier zouden nemen. Gezien verzoeker onschuldig werd verklaard voor de moord in kwestie, is het overigens op zich weinig aannemelijk dat de familie in kwestie hem deze moord zou willen aanrekenen. Verzoeker laat de terechte vaststelling bovendien volledig onverlet dat zijn broer, in weerwil van de vermeende bloedwraak en ondanks dat ook deze broer een potentieel doelwit is in de bloedwraak, nog steeds woont en werkt in Tirana. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende vrees voor bloedwraak vanwege de familie V.

Zelfs indien aan verzoekers verklaringen dienaangaande enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat zijn eigen, nationale autoriteiten hem in dit kader niet zouden kunnen voorzien van de nodige bescherming. In de bestreden beslissing wordt immers geheel terecht aangegeven:

“Hoe dan ook kan er ook in dit verband op gewezen worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Van een verzoeker mag, zoals reeds eerder vermeld, redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u noch uw familie ooit beroep heeft gedaan op de Albanese autoriteiten om deze bloedwraakdreiging aan te kaarten (CGVS 3, p. 33). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u vreesde dat dit uw problemen zou verergeren (CGVS 3, p. 33), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien kan er gewezen worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op

<https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië ook in het kader van het bloedwraakfenomeen maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaatgeneraal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Het Commissariaatgeneraal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De door hem aangereikte informatie ligt geheel in dezelfde lijn als en doet derhalve op generlei wijze afbreuk aan de informatie

zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat op dit vlak nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de beschikbare landeninformatie, ook in het geval van bloedwraak, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt overigens eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien deze door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat, zoals aangetoond door uw (verlopen) paspoort, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, uw nationaliteitsbewijs en uw gezinssamenstellingsattest, staan niet ter discussie. Dat u in Nederland veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twaalf jaar omwille van uw betrokkenheid bij een moord in 2008, dat u tijdens uw detentie aan uw rug werd geopereerd, dat u hierdoor geruime tijd in het ziekenhuis lag en dat u op 30 augustus 2018 aan België werd uitgeleverd, wordt voorts niet betwist. Het mailverkeer van uw advocate met verschillende Nederlandse en Belgische personen en/of instanties geeft enkel weer dat uw advocate gepoogd heeft om op basis van uw verklaringen enkele documenten aangaande uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst en betreffende uw stelling overal in de Schengenzone kosteloze medische bijstand te kunnen verkrijgen te verkrijgen. Tot op heden leverde dit enkel een patiëntenkaart op. Het mailverkeer van uw advocate aan het Commissariaat-generaal geeft meer duiding bij haar zoektocht en geeft voorts weer dat u in behandeling bent voor uw mentale problemen. Dat u mentale problemen heeft, zoals blijkt uit het attest van uw behandelend psychiater en de verschillende afspraakbevestigingen bij deze arts en bij uw psycholoog, wordt overigens niet betwist. Niettemin, aangezien u uw psychische problemen rechtstreeks verbindt met uw tewerkstelling bij de Albanese geheime dienst en uw problemen met de Nederlandse autoriteiten die hierop tijdens uw detentie volgden (CGVS 1, p. 10; CGVS 3, p. 11) en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband, dient te worden opgemerkt dat deze psychische problemen geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat uw mentale problematiek volgens het door u neergelegde attest van uw psychiater mogelijkerwijs te verklaren valt door het gegeven dat uw fysieke integriteit geschonden werd en dat u doodsb bedreigingen kreeg, dient nog te worden opgemerkt dat medische attesten van een arts/hulpverlener die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, een weergave bevatten van een

bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Bovendien kan in dit verband nog worden toegevoegd dat een arts geen geloofwaardigheidsonderzoek doet. Dergelijke attesten geven bijgevolg geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Aangaande de door u neergelegde documenten betreffende uw vermeende betrokkenheid bij de moord op David A. (...) in Schaarbeek op 27 november 1994 kan opgemerkt worden dat u aan deze gebeurtenissen geen vrees voor een terugkeer naar Albanië koppelt (CGVS 3, p. 4). Bijgevolg zijn deze documenten – het aanhoudingsmandaat, het proces-verbaal waarin uw verklaringen werden opgenomen en het requisitoir van de procureur des Konings - niet dienstig voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.”

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

3.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, beroept verzoeker zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het voormelde in acht genomen immers niet aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Evenmin toont hij aan dat hij zich bij eventuele problemen niet zou kunnen beroepen op de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS